

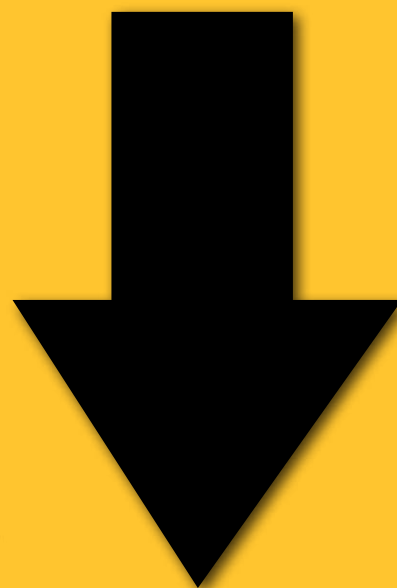
Tribune

Wat na 25 mei?

**sociaal
verbetering**

vs

**radicaal
verandering**

**zorg
werk
welzijn
cultuur
mobiliteit
pensioenen
kinderopvang
openbare diensten**

inhoud

inhoud en colofon	2
wedstrijd	2
algemeen	3
spoor	10
tram bus metro	12
de post	15
gazelco	18
telecom	19
federale overheidsdiensten	24
vlaamse overheidsdiensten	28
lokale en regionale besturen	31
onderwijs	34
cultuur	38
agenda	40

colofon

Hoofredactie en verantwoordelijke uitgever:

Chris Reniers
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel
Tel: 02-508 58 11 Fax: 02-508 58 40
chris.reniers@acod.be

Redactiesecretariaat:

Chris Camps - chris.camps@acod.be

Redactie:

Rita Coeck, Raf De Weerd, Jef De Doncker,
Chris Moortgat, Jean Pierre Goossens, Mil
Luyten, Laurette Muylaert, Guido Rasschaert,
André Vandekerkhove, Jan Van Wijngaerden

Eindredactie:

Robin Productions, Aalst

Vormgeving:

Robin Productions, Els De Waele

Drukkerij:

Roto Smeets, Brussel

online

 www.acodonline.be

 www.facebook.com/acod.abvv

 @ACOD_ABVV

wedstrijd

Operatie Diane

Winnaars

Annemie Cornelis (Kapelle-op-den-bos), Roland Rasson (Merksplas), Christina Geentjes (Vosselaar), André Meganck (Middelkerke) en Roger Serbruyns (Zottegem) winnen een exemplaar van 'De democratie voorbij'. Zij wisten dat Luc Huyse over 'vermarkting' spreekt', dat Willem Debeuckelaere voorzitter is van de Privacycommissie en dat Walter Hens, Guido Rasschaert en Werner Roelandt kandidaat zijn om Chris Reniers op te volgen. Zij wisten dat het nieuwe boek van Luc Huyse 'De Democratie Voorbij' heet, dat Willem Debeuckelaere voorzitter is van de Privacycommissie en dat de RVA gedeeltelijk overgeheveld wordt van het federale niveau naar de deelstaten.

Nieuwe prijs:

Operatie Diane

Stephan Galon, tien jaar lang één van de drijvende krachten bij het ABVV, mocht anderhalf jaar lang in het spoor blijven van de speciale eenheden van de federale politie. Een pakkend verslag.

Vragen

- Van welke vereniging is professor Filip De Rynck voorzitter?
- Aan wie heeft Charles Ducal zijn gedicht 'Lied van de arbeid' opgedragen?
- In welke gemeente is Steve D'Hulster schepen?

Antwoorden mailen naar

chris.camps@acod.be
of sturen naar Chris Camps,
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel.

Gelieve je adres te vermelden
bij je antwoorden

Als je het mij vraagt Tijd voor een fiscale ommezwaai

Wanneer deze editie van Tribune in de bus valt, zullen sommige van onze leden nog moeten stemmen, terwijl andere al gestemd zullen hebben. Welke keuze hoop je dat ze zullen maken of gemaakt hebben?

Chris Reniers: “Ik hoop dat onze leden een goede, nuttige en sociale keuze maken of maakten. Na de uitgebreide berichtgeving de voorbije weken zouden de partijprogramma’s voor iedereen duidelijk moeten zijn. We weten wie waarvoor staat en welke toekomst elke partij voor ons in petto heeft. De plannen van de enen zijn al realistischer dan die van de andere, terwijl sommigen zelfs ronduit gevaarlijk uit de hoek komen!”

Wanneer we naar de besparingsplannen kijken, blijkt dat de rechtse partijen flink willen snijden in onze sociale zekerheid. Hoe ver willen ze gaan?

Chris Reniers: “De tweedeling links-rechts is op dat punt bijzonder duidelijk. Bovendien is – wellicht te vroeg voor de partij, maar gelukkig op tijd voor de kiezer – uitgelekt dat de N-VA de jacht wil openen op het eigen huis van wie zonder werk valt. Wij kunnen niet aanvaarden dat wie buiten zijn wil zijn werk verliest en dan in eigen streek geen werk vindt, daarvoor gestraft wordt. Denk maar aan de Ford-arbeiders. Die mensen hebben daar geen schuld aan. Hetzelfde geldt voor langdurig en chronisch zieken. Die mensen hebben daar ook niet om gevraagd en mogen daar ook niet voor gestraft worden. Ze verdienen het niet in de armoede geduwd te worden. Ze hebben recht op een sterke sociale zekerheid die hen ondersteunt.”

Ook de openbare diensten moeten eraan geloven, want vele partijen hebben de mond vol van een ‘overheidsbeslag’ dat de spuigaten uit loopt. Professor Filip De Rynck verwijst ook naar die cijferslag tussen de partijen in het interview op de volgende pagina’s. Moeten we ons opmaken om te strijden tegen de afbouw van de openbare sector?

Chris Reniers: “Er bestaat geen twijfel over dat de rechtse partijen naast de sociale zekerheid, ook de openbare sector willen afbouwen. Wie is daar als eerste de dupe van? De mensen die het meeste nood hebben aan toegankelijke en betaalbare openbare diensten. Het is dan ook triest dat Vlaams minister-president Kris Peeters advocaten, fiscalisten en andere vrije beroepen overheidstaken wil laten overnemen. Hij vergeet één – nogal belangrijk – punt. Wie gaat dat betalen? De ambtenaren voeren dergelijke taken nu neutraal en kosteloos uit. Moet de burger in de toekomst dan extra betalen voor dezelfde diensten uitgevoerd door vrije beroepen? Of wil Kris Peeters hen subsidiëren met overheidsgeld? Van een besparing is er dan beslist geen sprake meer, enkel en alleen nog van platte commercie op de kap van de overheid en de burger.”

Chris Reniers - Algemeen secretaris

Een ander opvallend campagnethema waren de loonkosten. Die zijn te hoog in vergelijking met onze buurlanden, maar niet iedereen stelt dezelfde oplossing voor. Welke piste bewandelen we best volgens jou?

Chris Reniers: “De lasten op arbeid zijn hoog, daar is iedereen het over eens. Het is tijd dat niet alleen arbeid, maar ook hoge vermogens bijdragen tot onze welvaart. Dat is perfect sociaal verdedigbaar en 80% van de bevolking is het daarmee eens. Het kan niet dat de loontrekkenden zware belastingen betalen, terwijl grote bedrijven – die nu al nauwelijks belasting betalen – nieuwe fiscale gunstregimes krijgen bovenop de subsidies die ze al ontvangen. Ze zetten die voordelen immers niet om in jobs, maar wel in uitbetalingen aan hun aandeelhouders. Daar wint de samenleving helemaal niets bij. Het is trouwens ook bijzonder vreemd dat Karel Van Eetvelt, gedelegeerd bestuurder van Unizo, wat dat betreft niet méér in de bres springt voor de kleine ondernemingen, die in verhouding tot de grote veel meer belastingen betalen.”

Je pleit dus voor een fiscale ommezwaai?

Chris Reniers: “Absoluut! We moeten naar een nieuw fiscaal evenwicht, waarbij iedereen naar draagkracht en vermogen op een correcte manier zijn belastingen betaalt. Als men dat doet, zal er wel voldoende geld zijn om een aantal noodzakelijke sociale keuzes te maken, zoals betaalbaar en goed onderwijs, kinderopvang op maat van jonge gezinnen, en betaalbare en voor iedereen toegankelijke medische en ouderenzorg.”

Interview met Filip De Rynck

"Een sterke overheid is misschien kleiner op een aantal vlakken, maar ik geloof niet in toverformules om overal te privatiseren"

In april publiceerde de Vlaamse Vereniging voor Beter Bestuur (VVBB) een standpunt over de discussie rond de besparingen in én de hervormingen van de overheid. Volgens de VVBB verdient dat steekspel een beter, genuanceerder debat op basis van correcte cijfers en metingen. We spraken met één van de auteurs, voorzitter van de VVBB, professor Filip De Rynck.

Voor de meeste van onze leden zal de Vlaamse Vereniging voor Beter Bestuur niet echt bekend in de oren klinken. Wat doen jullie precies?

Filip De Rynck: "De VVBB brengt topambtenaren van alle bestuursniveaus samen met bestuurskundige academici van de universiteiten van Leuven, Gent en Antwerpen. Zo combineren we de expertise van mensen die in de praktijk met bestuurs-

werk bezig zijn met de meer academische benadering. Het is een interessante samenwerking, die ons toelaat onderzoek te verrichten naar de manier waarop allerlei aspecten en instanties van de publieke sector werken. Bovendien proberen we voorstellen te formuleren om de publieke sector op een betere manier te laten werken. Eén van onze bekendste initiatieven is de jaarlijkse prijs die we uitreiken aan de beste overheidsmanager."

Beslist geen eenvoudige oefening, gezien het brede spectrum van overheden om uit te kiezen. Hoe gebeurt die keuze?

Filip De Rynck: "Ons uitgangspunt is dat we zoeken naar mensen die het meest blijk geven van hervormingskracht om zo de werking van de publieke sector te verbeteren. We gaan daarvoor niet over één nacht ijs en we laten ons zeker niet meeslepen

door de waan van de dag. Wie op onze shortlist staat, moet gedurende een aantal jaren uitblinken en een verandering of innovatie hebben gerealiseerd binnen zijn of haar bestuursniveau. Bovendien moet hun hervorming op een brede manier gedragen zijn, dus in samenspraak en overeenstemming met alle betrokkenen. De uiteindelijke beslissing valt na vele gesprekken met mensen op het terrein en academici. Een geleidelijk proces, waarbij we vaak onze eigen standpunten in vraag stellen. Dit jaar vielen de secretarissen van de gemeente en het OCMW van Oostkamp in de prijzen wegens de goede samenwerking tussen beide instanties. Met de bekroning geven we ook een signaal, omdat we menen dat er winst te halen valt uit een goede samenwerking tussen gemeenten en OCMW's."

In haar recente standpunt geeft de VVBB

aan dat ze een probleem heeft met de ondoordachte en blinde besparingen in de publieke sector. Met de besparingen op zich hebben jullie geen probleem?

Filip De Rynck: “Laat me eerst stellen dat de VVBB zeer positief staat ten aanzien van de publieke sector. Zonder een sterke publieke sector heb je geen samenleving. Publieke goederen als onderwijs, veiligheid, justitie of openbaar vervoer vormen het hart van een sterke samenleving en helpen gelijkheid te realiseren.

Dat neemt niet weg dat je steeds kritisch moet kijken naar de doelmatigheid en het democratisch karakter van die complexe publieke sector. Hervormingen zijn voortdurend nodig en zijn trouwens nu al gaande.

Het probleem dat wij hebben met het hervormings- en besparingsdebat zoals het nu gevoerd wordt, is dat het – onder het mom van hervormingen – voornamelijk gericht is op de afbraak van de publieke sector. De VVBB is niet tevreden met de manier waarop bepaalde voorstanders van hervormingen het debat voeren en over de argumenten die ze daarvoor aanhalen.”

Met welke argumenten hebben jullie een probleem?

Filip De Rynck: “Er zijn er verschillende. In de eerste plaats hebben we een probleem met de cijfers die gebruikt worden en de manier waarop ze gebruikt worden. Neem nu de stelling dat 55% van het bruto binnenlands product naar publieke uitgaven gaat. Dat percentage wordt maar wat graag gelijkgesteld met ons belastingniveau. Dat is niet correct. Het ligt weliswaar hoog, maar toch nog een stukje lager. Wie dat niet toelicht, speelt misvattingen rond overheidsuitgaven in de kaart.”

Waar staan die 55% overheidsuitgaven dan voor?

Filip De Rynck: “Vele mensen denken dat die 55% overheidsuitgaven integraal besteed worden aan ambtenarenlonen. Ook niet waar, het gaat maar om een deeltje. Ongeveer de helft ervan zijn sociale uitgaven, dus de sociale zekerheid, waarvan zo’n 70% naar pensioenen en geneeskundige zorgen gaat. Dat vloeit dus eigenlijk terug naar de belastingbetalers. Verder wordt ook een groot deel uitgegeven aan allerlei vzw’s die tal van taken vervullen, onder hen ook het katholiek onderwijs. Ook gaat er

5% naar subsidies aan bedrijven. Als je de rekening op die manier maakt, blijkt al snel dat het overheidsbeslag niet alleen voor ambtenaren staat en dat flink snijden in die laatste groep de overheidsuitgaven niet meteen dramatisch zal doen dalen.”

Het Belgisch overheidsbeslag wordt wel graag vergeleken met dat van onze buurlanden. Steevast komt ons land slecht uit die vergelijking.

Filip De Rynck: “Dat is als appels en peren vergelijken, want niet ieder land telt op dezelfde manier. Zo subsidieert ons land het vrij onderwijs wel, terwijl andere landen alleen geld uitgeven aan publiek onderwijs. Reken het katholiek onderwijs niet mee en je merkt al een verschil. In het debat over de overheidsuitgaven wordt te veel gegoed met cijfers. Daardoor ontstaan er bij het grote publiek al snel foute beelden, die dan – wanneer ze in het kraam van de spreker passen – niet gecorrigeerd worden. Voor alles wat je wil bewijzen, is er wel een cijfer of een statistiek te vinden.”

De politieke partijen blijven zeer vaag over hun besparingsplannen

Moet alles dan blijven zoals het is?

Filip De Rynck: “Dat beweert de VVBB niet. Maar de manier waarop de discussie nu gevoerd wordt, is nogal dom. Je zou dan net zo goed kunnen voorstellen om de subsidies aan de bedrijven volledig te schrappen als je het overheidsbeslag van 55% naar 50% van het BBP wil laten dalen. Dat kan toch ook niet de bedoeling zijn? Er zijn zeker mogelijkheden om het te doen dalen, maar je mag de discussie niet te simplistisch voeren.”

In de discussies over de overheidsuitgaven wordt graag het BBP als maatstaf gebruikt. Waarom is dat zo’n populair meetinstrument?

Filip De Rynck: “Het is eigenlijk het enige meetinstrument dat we bezitten en internationaal wordt het vaak gebruikt om vergelijkingen te maken. Maar dat betekent

niet dat het de meest geschikte maatstaf is, want het is een bijzonder ruw instrument. Het BBP bevat immers heel wat foute rekenaars. Zo doen activiteiten die geld opbrengen – ook al zijn ze niet duurzaam – het BBP stijgen. De maatschappelijke kosten die ze veroorzaken, worden niet meegerekend. Zo zou bijvoorbeeld een stijgende verkeersonveiligheid goed zijn voor de economie, omdat de garages en takelbedrijven er wel bij varen. Dat houdt geen steek.”

Het BBP weegt de kosten en de baten dus niet correct af?

Filip De Rynck: “Het BBP meet op een vreemde manier. Want het beschouwt bijvoorbeeld onderwijs en openbaar vervoer als een kostenpost, maar het kijkt niet naar de baten. Uiteindelijk profiteert de economie toch ook van beide? Welke prijs zou de economie betalen als ze zouden wegvallen? En verder houdt het BBP ook geen rekening met de ‘zwarte economie’. In ons land is die vrij groot, volgens sommige schattingen tot zelfs 17% van het BBP. Reken je de zwarte economie bij het BBP, dan wegen de publieke uitgaven relatief al een stuk minder door. Het grote probleem met het BBP is dus dat het niets zegt over de economische opbrengsten van de overheidsuitgaven. Wie alleen het BBP gebruikt als meetinstrument, wil alleen het overheidsbeslag verminderen, ongeacht de kosten voor de samenleving of de burger.”

Tot slot neemt de VVBB ook aanstoot aan het gebruik van de term ‘de’ overheid. Volgens jullie bestaat er niet zoiets als één overheid.

Filip De Rynck: “In ons land is ‘de’ overheid zo ingewikkeld georganiseerd, dat alles over één kam scheren en lineair besparen door bijvoorbeeld alle uitgaven te bevroren, ons niet vooruit helpt. Hervormen kan je ook doen op andere manieren, door bijvoorbeeld bepaalde taken niet meer uit te voeren en nieuwe taken op te starten. De kosten blijven dezelfde, maar het betekent wel een hervorming. Anderzijds betekent minder ook niet altijd minder. Zo kan je wel zeggen dat er minder ambtenaren zijn, doordat verschillende personeelsleden van een lager niveau verdwijnen en vervangen worden door één personeelslid van een hoger niveau, maar qua loonkosten kan de rekening gelijk blijven. En bied je daarom dan een betere dienstverlening?”

algemeen

De voorbije jaren is er al heel wat hervormd binnen de publieke sector.

Filip De Rynck: “Zeker! Men moet niet doen alsof de grote hervormingen nu nog moeten beginnen. Die zijn al gaande. De vele privatiseringen zijn daar een aanwijzing voor. Die zorgen al voor flink wat voer voor discussie en analyse. De VVBB vindt niet noodzakelijk dat alles bij het oude moet blijven. Het kan best zijn dat een sterke overheid kleiner is op een aantal vlakken, maar we geloven niet in toverformules om overal te privatiseren. Dat laatste doet de overheid weliswaar krimpen, maar de meeste mensen zijn het er wel over eens dat die overheid toch een sterke regulerende rol moet blijven vervullen. Dat betekent dat je daar dan ook in investeert en er de juiste mensen voor aantrekt. Indien niet, laat je de markt volledig vrij, met alle gevolgen vandien.”

Heeft publieke sector dan nood aan meer personeel?

Filip De Rynck: “De discussie moet niet alleen gaan over meer of minder, maar ook over de effecten van de publieke sector op de samenleving. We moeten elke sector individueel analyseren om te zien wat waar beter kan of moet. Misschien moet er op bepaalde plaatsen meer samenwerking met het middenveld en op andere minder. Moeten vakbonden instaan voor werkloosheidsuitkeringen? Ook daarover moeten we het debat durven voeren. Je moet durven onderzoeken wat de gevolgen zouden zijn wanneer we de zaken op een andere manier zouden aanpakken. Het is ook niet omdat iets altijd zo geweest is, dat het altijd zo moet blijven. Belangrijk is wel dat je dat debat met objectieve argumenten aangaat en voldoende nuances aanbrengt.”

De leuze is dus ‘meten is weten’?

Filip De Rynck: “Helaas scoort België in internationale vergelijkingen laag wat betreft de meetinstrumenten om de prestaties van onze publieke sector te meten. Het ontwerpen van zulke meetsystemen is trouwens niet gemakkelijk. Er bestaat immers altijd het risico dat de gemeten instellingen hun werking zullen afstemmen op de indicator om zo bepaalde cijfers te halen. Dat kan perverse effecten hebben. Stel dat de VDAB een bepaald aantal mensen naar de arbeidsmarkt moet begeleiden. Dan zou ze zich vooral kunnen richten op de mensen

De overheid zou denktanks moeten installeren die hun stellingen met de nodige vrijheid kunnen verkondigen

met de meeste competenties, omdat die makkelijker werk vinden. Bovendien is niet alles in cijfers te vatten. Bovendien is niet alles in cijfers te vatten. Hoe meet je hoe mensen zich voelen bij onderwijs, veiligheid of openbaar vervoer? Investeren in een wijk kan ervoor zorgen dat mensen er graag wonen en gelukkig zijn. Hoe kan je dat meten? Als je dat te absoluut wil doen, mis je misschien de interessante effecten die je nodig hebt in een debat.”

Opmerkelijk is de nieuwe trend waarbij politieke partijen de kostprijs van hun partijprogramma's berekenen. Wat vind je daarvan?

Filip De Rynck: “Het valt me op dat ze zeer veel beloven, alsof ze nog meer publieke uitgaven willen doen. Mijn voornaamste kritiek, en ook die van verschillende economen, is dat de politieke partijen zeer vaag blijven over hun besparingsplannen. Het is onduidelijk waar die precies moeten gebeuren. Wat mij betreft, zijn die berekeningen onbetrouwbaar door hun omvang

en door de algemeenheden waarmee ze werken. Als kiezer is het onmogelijk in te schatten wat de gevolgen zouden zijn.”

Nederland kent een grote traditie van dergelijke berekeningen. Is hun systeem performanter?

Filip De Rynck: “Daar bestaat de traditie al enkele decennia. Bovendien is de meting van prestaties van de publieke sector in Nederland veel verder gevorderd, waardoor men er meer materiaal heeft om die berekeningen te gaan maken. De resultaten zijn er daardoor heel wat gedetailleerder. De narekening gebeurt er door het Planbureau, een onafhankelijk instelling waarbinnen een heel team met bijna niets anders bezig is. Dat correct narekenen kost trouwens veel geld, wat dan ook weer een publieke uitgave is (lacht).”

Kan in België het Rekenhof die taak opnemen?

Filip De Rynck: “Het Rekenhof is de laatste jaren al meer bezig met doelmatigheids-onderzoek, dat is ook een deel van zijn opdracht. Het is een aanzet waarop verder gebouwd kan worden. Het grote verschil met Nederland is ook dat men daar meer onafhankelijke denktanks heeft die het debat over de hervorming op een meer genuanceerde manier voeren, door rapporten, nota's en stellingnames. Dat missen we in België. Bij ons zijn denktanks vaak erg gebonden. De overheid zou denktanks moeten installeren die hun stellingen met de nodige vrijheid kunnen verkondigen en zo het publieke debat voeden.”

Europa in essentie

Akkoord over handel in diensten

Eind april werd wereldwijd geprotesteerd tegen de onderhandelingen over een akkoord over de handel in diensten en opnieuw tegen het feit dat burgers, parlementsleden, vakbonden en dienstengebruikers een zeer beperkte toegang tot informatie over de onderhandelingen hebben. Multinationals leggen intussen de agenda vast en ontvangen de onderhandelingsdocumenten wel.

Het akkoord dat momenteel op tafel ligt, is het resultaat van het systematisch gelobby van transnationale bedrijven in sectoren zoals banken, energie, verzekeringen, telecommunicatie, transport en water. De inhoud gaat verder de weg op van de GATS (Algemeen Akkoord over Handel en Diensten) van de Wereldhandelsorganisatie en de vrijhandelsakkoorden van de jaren 1990. Overheidsmaatregelen worden aan banden gelegd en de politieke ruimte voor reglementering wordt aanzienlijk beknot. Het blok landen dat momenteel onder de groepsnaam 'Vrai Bons Amis' ('Echt Goede Vrienden' – van de diensten dus) aan de onderhandelingen deelneemt, omvat Australië, Canada, Chili, Colombia, Costa Rica, Hongkong, IJsland, Israël, Japan, Mexico, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Panama, Pakistan, Peru, Zuid-Korea, Zwitserland, Taiwan, Turkije, de Verenigde Staten en de 28 lidstaten van de EU.

De protesterende organisaties, een amalgaam van 345 vakbonden, ontwikkelings-, vrouwen-, mensenrechten en vele andere middenveldorganisaties op internationaal, continentaal en nationaal niveau (waaronder EPSU, Education International (EI), Public Services International (PSI), ATTAC, Wereldvrouwenmars, UNI Global Union, UNI Europa, Transnational Institute (TNI),

11.11.11., CNCD, Le Monde Selon les Femmes en Corporate Europe Observatory) klagen de nagestreefde dereglementering in de diverse dienstensectoren aan.

Ze protesteren tevens tegen het feit dat de onderhandelingen de vroegere GATS-reglementering verder willen opvoeren. Ze roepen de 'Echt Goede Vrienden' dan ook op om hun deelname aan de onderhandelingen stop te zetten. Verder waarschuwen ze de overige landen voor de vastbeslotenheid van de EU en de VS om van de nagestreefde dereglementering en privatisering over heel de wereld de globale norm te maken en daarom druk zetten op landen die nog niet in het initiatief stapten.

De wereld is zich nog maar net aan het herstellen van de ergste economische crisis sinds vrijwel een hele eeuw, een crisis die in de hand gewerkt werd door de extreme dereglementering in de financiële dienstensector. Het is duidelijk dat een sterke openbare controle op de uitbating van diensten nodig is om het maatschappelijk belang veilig te stellen tegenover de privébelangen. De onderhandelingen over een akkoord over handel in diensten zijn dan ook duidelijk een stap in de verkeerde richting.

Meer info: <http://www.epsu.org/a/10397> en <http://www.world-psi.org/en/issue/TISA>

Handelsverdrag EU-Canada

In een vorige uitgave berichtten we over het TTIP-verdrag (het vrijhandelsverdrag tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten) en de mogelijke kwalijke gevolgen ervan. Nu belichten we het CETA, het handelsverdrag tussen de EU en Canada.

Er zijn gelijkenissen met het TTIP. Ook in dit geval worden de onderhandelingen in het grootste geheim gevoerd. Dit is al een eerste teken dat het algemeen belang niet echt de richting van de onderhandelingen bepaalt.

EPSU, één van onze Europese vakbonden voor openbare diensten, maakte daarom eind april zijn visie over aan EU-handelscommissaris Karel De Gucht. EPSU wijst in de brief op de gevolgen van het ISDS, het arbitragesysteem dat aan multinationals

de kans geeft overheidsbeslissingen aan te klagen die hun investeringsmogelijkheden beknotten. Het onderzoek naar de duurzaamheidsimpact door de EU sprak zich trouwens uit voor een arbitragesysteem tussen staten.

Een tweede zaak die in de brief aangeklaagd wordt, is de 'negatieve lijst'. Daardoor valt alles wat niet expliciet uitgesloten wordt, onder het verdrag. Dat is een tactiek die in het verleden al schadelijke gevolgen had en resulteerde in het blokkeren van elke nieuwe openbare dienst. Daardoor kunnen de overheden moeilijk inspelen op een veranderende realiteit en nieuwe maatschappelijke noden.

Meer info: <http://www.epsu.org/a/10238>

Brusselse Intergewestelijke Vrouwen en mannen nog steeds niet gelijk in de openbare sector

De strijd voor gelijkheid tussen vrouwen en mannen is niet nieuw. Men verdedigt al lang het principe van gelijke rechten voor werknemers en werkneemsters. Vele instellingen doen zelfs aan 'gendermainstreaming' om de gelijkheid te realiseren. Toch bestaat het 'glazen plafond', de onzichtbare hindernis waarop vrouwen stuiten, nog steeds – zowel in hun beroepsloopbaan, als wanneer ze politiek of syndicaal actief zijn. Dus ook in de openbare sector en ook in onze progressieve vakbonden. De Vrouwencommissie van ACOD Brussel organiseerde hierover een studiedag.

Hoewel in mindere mate dan in de privésector, bestaat er ook nog altijd gendergerelateerde discriminatie in de openbare sector. Nochtans is gelijkheid daar tot regel verheven. Wil je dit nader onderzoeken, dan stel je om te beginnen vast dat er geen statistieken voorhanden zijn om de toestand in kaart te brengen. Gegevens over het aantal werknemers, hun werkgebied, hun niveau, statuut en loon ontbreken.

Die zouden kunnen aantonen dat er in niveaus D, E en F veel vrouwen werken, dat de weddeschalen zowel voor vrouwen als voor mannen gelden, maar dat de hoogste weddeschalen toch vooral voor mannen voorgehouden blijven. En dan laten we het variabele deel van de bezoldiging of de wedden en de voordelen in natura nog buiten beschouwing. Die maken het verschil nog wat groter.

Mentaliteitswijziging nodig

Genderstereotypen zijn helaas hardnekkig, net als het patriarchale model dat de man als pijler van het gezin voorstelt. We hebben hier te maken met symbolen (bijvoorbeeld de uitdrukking 'als een goede huisvader') en met beeldvorming (bijvoorbeeld een chique dienstwagen), waardoor het mannen zijn die in kaderfuncties terechtkomen. Op het terrein zie je ook dat het vooral mannen zijn die de hogere posten in de hiërarchie bekleden, zelfs waar werkneemsters in de meerderheid zijn, zoals in de medische sector en in het onderwijs.

Wanneer is een mannelijke manager afwezig op een vergadering omdat hij zijn kinderen van de crèche of van school moet ophalen? Wanneer wordt de bekwaamheid van een man even makkelijk in twijfel getrokken als die van een vrouw?

Quota opleggen?

Quota opleggen lijkt de enige oplossing om echte pariteit te bereiken. Maar die oplossing stuit op kritiek, omdat ze automatisch en willekeurig is. Quota zijn trouwens enigszins denigrerend, omdat ze vrouwen als een minderheidsgroep behandelen.

En in de vakbonden?

Met het 'Charter Gendermainstreaming', dat ze in 2004 ondertekenden, wilden de drie representatieve vakbonden man-vrouw-gelijkheid nastreven binnen hun structuren en bij hun werking. Tien jaar na datum lijkt dat doel lang niet bereikt. Het charter heeft dan wel tot een statutenwijziging geleid, maar in de praktijk leverde dat bitter weinig resultaten op.

In 2011 voerde Gitte Beaupain een actie-onderzoek naar het glazen plafond binnen het ABVV. Het eerste struikelblok was het gebrek aan statistieken en dus koos ze voor een eerder kwalitatieve dan kwantitatieve benadering. Ze was zich ervan bewust dat ze, door de syndicale actoren over deze zaak te ondervragen, in de loop van het onderzoek een evolutie in hun perceptie teweegbracht.

Uit de analyse blijkt dat hoe hoger je kijkt in de vakbondshiërarchie, hoe meer mannen en hoe minder vrouwen je ziet. En het begint al bij de vorming, waar je 80% mannelijke deelnemers hebt in sectoren met nochtans 80% vrouwelijke leden! In de vakbond werken dus dezelfde mechanismen door als in de samenleving.

Willen we trouw blijven aan onze betrachtingen en meer doen dan intentieverklaringen afleggen, dan moeten we rekening houden met de diversiteit in de sectoren. We moeten als organisatie ons standpunt duidelijk maken, onze doelstellingen vastleggen en strategieën uittekenen om die te halen.

Jean-Pierre Knaepenbergh,
algemeen secretaris BIG-ACOD
www.cgsp-acod-bru.be

NMBS Een nieuwe structuur, een nieuw overleg?

De nieuwe structuur van de Belgische spoorwegen is nu vijf maanden in werking. In die periode is er vrij hevig en zeer intensief overleg gepleegd om te bepalen hoe we het overleg in de toekomst zullen organiseren. Nog steeds zijn niet alle vraagstukken over de totale structuur opgelost. De voorbije vijf maanden draaiden de spoorwegen dus op de knowhow van de mensen in uitvoerende dienst. Zij zorgden ervoor dat de treinen op tijd reden en rijden.

1.000.000 dagen achterstand

Sinds de uitrol van de nieuwe structuur focuste ACOD Spoor steeds op de dagelijkse problemen van personeel. We vestigden ook de aandacht van de directie daarop. We spreken onder andere over de tekorten en de achterstanden van gewerkte vrije dagen. Dit is niet onbelangrijk, gezien we na lang aandringen uiteindelijk het totaal van de achterstanden konden achterhalen. Het gaat om maar liefst 1.000.000 dagen. Bij het horen van dat getal werd het even stil. Het komt overeen met 7,36 miljoen uren. Dit krijg je niet zomaar weggewerkt. Bijna een derde is voor rekening van Infrabel, de rest zit bij de NMBS. Dit verschil wordt verklaard door het feit dat Infrabel dagen heeft laten uitbetalen, niet naar de zin van ACOD Spoor overigens, aangezien dat toch een aantal arbeidsplaatsen kost. Uiteindelijk krijgen deze spoorwerknemers daardoor niet het welzijn op het werk dat ze verdienen. De werkdruk bleef even hoog en één jaar later lag hetzelfde probleem opnieuw op tafel van de Nationale Paritaire Subcommissie. Er is dus een structurele oplossing

nodig om deze achterstand weg te werken en bovendien te voorkomen.

Lange lijst met wensen

We overlopen de belangrijkste problemen en eisen:

- ACOD Spoor verwacht van dat de directie in een toekomstprotocol het engagement aangaat om een structurele oplossing uit te werken en na te leven, bijvoorbeeld door een contingent van het aantal personeelsleden te bepalen.
- We moeten ook bespreken hoe we het personeel kunnen toelaten de achterstanden van de gepresteerde dagen op te nemen. Het bedrijf gedurende drie maanden sluiten, is immers geen optie. Bovendien mag het inlopen van de achterstanden niet tot gevolg hebben dat de werkdruk van de werkende collega's toeneemt.
- Ook de statutaire werkgelegenheid is een belangrijk thema, gekoppeld aan een kwalitatief luik. Dit hoofdstuk moet ruimte laten aan diverse dossiers die al op tafel lagen bij de Nationale Paritaire Commissie. We denken onder andere aan het dossier van de seinhuizen en van de carrière van de mensen van de baan. Ook het dossier van de medisch ongeschikten en mensen met een chronische ziekte mogen we niet uit het oog verliezen.
- Wie deelneemt aan selectieproeven, moet uitzicht hebben op een nieuwe post of een vergoeding.
- Opleidingen en bijscholingen zijn eveneens noodzakelijk voor bedrijf en werknemer, want een eventuele heroriënte-

ring kan mogelijkheden bieden aan onze snel evoluerende maatschappij.

- Verder moeten we ook waken over de koopkracht. Afhankelijk van welk budget het bedrijf ervoor uittrekt, moeten we ernaar streven dat iedere werknemer zijn inzet verzilverd ziet. Er bestaan hierover tal van discussiepunten en iedere graad verdient ook onder de loep te worden genomen en naar waarde te worden geschat.
- Ook het sociaal luik mag zeker niet ontbreken. Hiervoor zou een sociaal charter een stap in de goede richting zijn.
- Natuurlijk wenst ACOD Spoor ook dat we ruime aandacht aan de gepensioneerden blijven besteden.
- Welzijn op het werk is een dagelijkse zorg van alle eenheden binnen de spoorweggroep, denken we maar aan de agressies. Dit is een maatschappelijk probleem, hiervoor zijn engagementen al genomen door het bedrijf. ACOD Spoor wil daarvan ook resultaten zien op het terrein.
- Tot slot willen we bij de directie aandringen op een goed evenwicht tussen werk en privé.

Bij het schrijven van dit artikel waren de gesprekken nog gaande en bereidden de erkende vakbonden een basistekst voor. Over de tegeneisen van de directie is nog niets bekend. Die zouden wel eens stof kunnen doen opwaaien. HR-Rail zal de middenweg moeten vinden om uiteindelijk een aanvaardbaar akkoord te krijgen. Wordt vervolgd!

Jean Pierre Goossens

Europees spoorbeleid

Terughoudendheid Benelux over vierde spoorwegpakket

In een gezamenlijke verklaring verzetten de Benelux-landen zich tegen de liberalisering van het reizigersvervoer per spoor zoals voorgesteld in het vierde spoorwegpakket. Een totale afwijzing van het principe van de liberalisering betekent dit echter niet. Het gaat veeleer om een 'terughoudendheid' van de drie landen tegenover de voorstellen.

De gezamenlijke verklaring kwam van François Bausch (de Luxemburgse minister van Duurzame Ontwikkeling en Infrastructuur), Wilma Mansveld (in Nederland verantwoordelijk voor Infrastructuur en Milieu), Jean-Pascal Labille (de Belgische minister van Overheidsbedrijven en Ontwikkelingssamenwerking, belast met Grote Steden) en Melchior Wathelet (Belgisch staatssecretaris, verantwoordelijk voor Leefmilieu, Energie, Mobiliteit en Hervorming van de Staat). Ze hebben uiting gegeven van hun 'terughoudendheid' tegenover de liberalisering van het reizigersvervoer per spoor en de openstelling voor concurrentie van regionale en binnenlandse vervoersdiensten. Het Luxemburgse ministerie van Duurzame Ontwikkeling rapporteerde dit in een persbericht van 9 april 2014.

Personeelsbeleid

De vier ondertekenaars van de gezamenlijke verklaring zijn ervan overtuigd dat "het verbeteren van de veiligheid, de kwaliteit en effectiviteit van de diensten van reizigersvervoer per spoor essentieel is om van het spoor de beste keuze te maken voor de reizigers en de sociale, economische en territoriale cohesie in de Europese Unie te versterken." Ze benadrukken ook dat het belangrijk is om in deze optiek te beschikken over "ervaren arbeidskrachten, bekwaam en gemotiveerd voor het aanbieden van efficiënte en concurrerende diensten."

Concurrentie versus arbeidsomstandigheden

Dit laatste leidt ertoe dat ze het belang van de verplichte aanbesteding van de

contracten voor openbare diensten om de concurrentie te laten spelen vanaf december 2019 in twijfel trekken. "De opening van de markt mag geen negatieve invloed hebben op de sociale en de arbeidsomstandigheden", aldus de Benelux-landen. "De betrokken sociale clausules moeten worden gevolgd om oneerlijke concurrentie te voorkomen door nieuwkomers die niet voldoen aan de sociale minimumnormen van de spoorwegsector", stellen ze. In het voorstel van de Commissie over dit onderwerp zijn hierover te weinig voldoende garanties ingebouwd. De opening van de markt "is niet een essentiële vereiste om via het concurrentievermogen de aantrekkelijkheid van de diensten op de nationale markten per spoor te verbeteren, rekening houdend dat deze doelstellingen kunnen worden bereikt door de directe toewijzing van de overheidsopdrachten voor openbaar vervoer."

De vertegenwoordigers van de Benelux benadrukken verder dat het voorstel om "specifieke regels in te voeren die het maximale jaarlijkse volume van het personenvervoer per spoor in elk openbaar dienstcontract bepalen" onvoldoende rekening houdt met de omvang en de variabele administratieve organisatiestructuur van de spoorwegmarkt van elke lidstaat. Ze geloven dat het onafhankelijke Euro-

pees Spoorwegagentschap, een ander belangrijk onderdeel van het vierde spoorwegpakket, "ervoor moet zorgen dat klachten over onderhandse gunning van overheidsopdrachten voor dienstverlening eerlijk en effectief worden verwerkt. Het Europees Spoorwegagentschap moet ook in staat zijn om op eigen initiatief te handelen."

Voorstel Commissie onvoldoende

De ondertekenaars eindigen hun verklaring en benadrukken, dat het voorstel van de Commissie "in zijn huidige vorm niet kan worden ondersteund." Zij beschouwen de amendementen van het Europees Parlement wel "als een belangrijke stap in de goede richting."

Op 26 januari 2014 had het Europees Parlement zeer tegen de zin Siim Kallas, de Europese Commissaris voor Transport, de reikwijdte van het voorstel van de Commissie beperkt. De lidstaten wilden flexibiliteit in de keuze van de scheiding tussen de exploitatie en het beheer van de infrastructuur of het behoud van geïntegreerde bedrijven zoals de Luxemburgse spoorwegen (CFL). Ook wilden ze de essentiële rol van het toekennen van overheidsopdrachten voor dienstverlening behouden. Siim Kallas reageerde koeltjes dat de stemming van het Parlement "een verdere demonstratie van de vasthoudendheid van de nationale belangen" is.

"De Benelux-landen proberen in de komende maanden de Commissie van hun positie te overtuigen en bondgenoten te vinden onder de andere lidstaten", aldus de verklaring van het ministerie van Luxemburg.

De volgende bijeenkomst van de Raad van Transportministers gaat door in de loop van de maand juni 2014 (na de verkiezingen van 25 mei!). In juli komt de nieuw samengestelde Commissie Transport een eerste keer samen. Wordt vervolgd!

Rudy Verleysen

Wat met de schoonmaak in de stations?

Sinds de herstructurering in 2005 was de schoonmaak van de stations verdeeld over de drie maatschappijen. H-Stations was verantwoordelijk voor de schoonmaak van de publieke ruimten van de 37 stations van de holding. De overige stations werden gepoetst door de NMBS en de onbewaakte stopplaatsen werden onderhouden door de NIT-ploegen van Infrabel. Hoe gaat het nu verder?

Met de nieuwe structuur sinds begin 2014 is er alvast op één zaak meer duidelijkheid: het onderhoud van alle stations en stopplaatsen is nu toegewezen aan B-Stations. Spijtig genoeg blijven er nog andere onduidelijkheden en problemen, zeker op het vlak van het personeel dat deze reiniging moet uitvoeren. Momenteel heeft B-Stations hiervoor onvoldoende personeel, want er is nog geen zicht op hoeveel personeel van B for you zal overgaan naar B-stations en anderzijds worden er poetsactiviteiten uitbesteed aan privéondernemingen. Hoewel 'ondernemingen' een groot woord is. Dikwijls wordt een contract dat toegewezen was aan een firma in onderaanneming, toevertrouwd aan bedrijven die het niet altijd zo nauw nemen met de sociale wetgeving. Zo duiken er verhalen op van schijnzelfstandigen, problemen met betaling van loon, het niet respecteren van de arbeidstijden enzovoort. ACOD Spoor blijft ervoor ijveren dat alle werkzaamheden met betrekking van schoonmaak worden uitgevoerd door personeel van de NMBS. Als openbaar bedrijf kan het toch niet langer dat werkzaamheden worden uitbesteed aan bedrijven die een loopje nemen met de sociale verworvenheden van de werknemers in dit land.

Op dinsdag 29 april hadden we een vergadering over de problematiek van de reiniging van de stations, waar we de pijnpunten hebben aangeklaagd. Tegen de volgende Nationale Paritaire Subcommissie van 4 juni zal bekeken worden welke mensen die beschikbaar zijn, aangeduid kunnen worden. Tevens hebben we aangedrongen dat de mistoestanden bij de onderaannemers worden onderzocht. Het laatste woord in dit dossier is dus zeker nog niet gevallen.

Ludo Sempels

Jongerenwerking ACOD Spoor Oost-Vlaanderen

De jongeren van het gewest Oost-Vlaanderen hebben op de Jongerendag van dinsdag 22 april 2014 in Gent een nieuwe coördinator Jongeren (voorzitter), twee adjunct-coördinatoren Jongeren (ondervoorzitters) en een secretaris Jongeren verkozen (kandidatuurstelling, volgens het huishoudelijk reglement).

De nieuwe jongerenploeg van links naar rechts op de foto: Kevin Middernacht (adjunct-coördinator Jongeren / ondervoorzitter), Jelle De Schryver (adjunct-coördinator Jongeren / ondervoorzitter), Jens De Coensel (secretaris Jongeren) en Jannick Coppens (coördinator Jongeren / voorzitter).

CONTACT

Rudy Verleysen | 02 508 59 18 | rudy.verleysen@acod-spoor.be

Interview met Steve D'Hulster

"Iedereen heeft recht op een goed en betaalbaar openbaar vervoer"

Steve D'Hulster liet zich de voorbije jaren opmerken als gedreven verdediger van het openbaar vervoer. Hij verdiende zijn strepen o.a. als projectmedewerker verkeersveiligheid bij de Vlaamse Stichting Verkeerskunde. Nu is hij Vlaams parlements lid voor de sp.a en schepen in de stad Mortsel. Steve weet dus waarover hij spreekt. Een interview.

We staan aan de vooravond van cruciale verkiezingen. Welke inzet hebben ze voor jou?

Steve: "Het feit dat drie verkiezingen samen vallen, maakt dat de keuze die we met zijn allen maken op 25 mei voor vijf jaar lang zal doorwegen op alle aspecten van ons leven, ook op onze mobiliteit. In mijn ogen is de keuze tussen rechts en links nog nooit zo bepalend geweest. De rechterzijde staat klaar om de schaar te zetten in fundamentele sociale rechten. Dat is voor mij de grote inzet van de verkiezingen. Gaan we voor een grote sociale kaakslag of kiezen we voor een land dat duidelijk durft te kiezen voor solidariteit en maat-

schappelijke dienstverlening? Ik kies resoluut voor dat tweede."

Op sociaal en economisch vlak zijn de verschillen groot. Is het verschil ook zo groot als het op mobiliteit aankomt?

Steve: "Gelukkig heeft de sp.a er vijf jaar geleden voor gezorgd dat een aantal fundamentele principes als basismobiliteit en goedkope tarieven in het regeerakkoord verankerd werden. Maar dat weerhield bepaalde coalitiepartners er niet van om de ene aanval na de andere te lanceren op het openbaar vervoer. Mijn collega Jan Roegiers en ik hebben de afgelopen jaren in het Vlaams Parlement heel wat robbertjes moeten uitvechten om ervoor te zorgen dat aan de sp.a-principes niet geraakt werd."

In de afgelopen Vlaamse regering leverde sp.a voor het eerst niet de minister van Mobiliteit. Dit keer was die bevoegdheid weggelegd voor Hilde Crevits (CD&V). Hoe evalueren jullie dat beleid?

Steve: "Bij de regeringsvorming waren mobiliteit en openbaar vervoer belangrijke punten voor sp.a. We hebben dan ook hard gevochten om een aantal belangrijke garanties daarover in het regeerakkoord op te nemen. Maar binnen die krijtlijnen legt natuurlijk elke minister zijn of haar eigen keuzes en prioriteiten. En we kunnen niet anders dan vaststellen dat de prioriteiten van deze minister anders waren dan die van haar socialistische voorgangers zoals Steve Stevaert en Kathleen Van Brempt.

Op het vlak van mobiliteitsbeleid en een duurzame visie op de toekomst, is de oogst van Hilde Crevits zeer mager. Er zijn te weinig echte keuzes gemaakt om de enorme mobiliteitsproblemen waar Vlaanderen voor staat, aan te pakken. Op het vlak van openbaar vervoer is Vlaanderen er op achteruit gegaan en het ambitieniveau van deze minister staat op dit vlak op een laag pitje.

Voor het eerst in jaren nam het aantal reizigers en hun tevredenheidsniveau af. Dat is een pijnlijke evolutie en voor mij

het beste bewijs dat er maar één weg is de komende jaren: meer investeren in het openbaar vervoer.”

Wat moet er de komende jaren gebeuren als het van de sp.a afhangt?

Steve: “Er is echt nood aan een beleid dat moedige keuzes durft te maken op het vlak van mobiliteit. Het is hoog tijd dat er voluit gekozen wordt voor een duurzamer systeem – en dat start bij een kwalitatief en goed uitgebouwd openbaar vervoer, als ruggengraat, zowel in de stad als op het platteland.”

Jij blijft het principe van de basismobiliteit dus verdedigen? Nochtans staat die behoorlijk onder druk. Zowat alle andere partijen willen eraan morrelen.

Steve: “Basismobiliteit blijft voor sp.a een strijdpunt, een breekpunt zelfs. Dat was het tien jaar geleden, dat is het nu en dat zal het ook in de toekomst zijn. Of je nu jong bent of oud, of je nu in Antwerpen of in Anzegem woont, in Oostende of in Oostmalle, of je nu arm bent of rijk, voor mij heeft iedereen recht op een goed en betaalbaar openbaar vervoer. Dat recht werd door het decreet basismobiliteit hardgemaakt. Dat decreet betekende destijds een echte revolutie. Als sp.a zullen we dan ook niet toelaten dat de principes uit dat decreet worden teruggedraaid. Dat recht op mobiliteit geldt voor mij niet alleen voor wie in de stad woont, maar ook op het platteland. Een buslijn maakt daar vaak het verschil tussen sociaal leven en sociaal isolement. Wij willen geen tweedeklassers.”

Wat moet er dan concreet veranderen voor het openbaar vervoer?

Steve: “We moeten van het openbaar vervoer een volwaardige concurrent maken met de auto. Als we meer mensen willen overtuigen om de bus en de tram te nemen, dan moeten we investeren in aanbod en kwaliteit. Neem nu het avondvervoer en het nachtnet, daarmee kan je echt mensen overtuigen om over te stappen op tram en bus, die dat normaal niet doen. Aan de rand van de steden moeten we nog meer Park&Rides aanbieden. Maar het meest essentiële dat we moeten doen om de mensen op het openbaar

vervoer te krijgen, is het verbeteren van de doorstroming. De trams in Antwerpen en Gent halen een gemiddelde snelheid van 15 km/u. Dat is 10 km/u trager dan in andere tramsteden. Als de burgemeester van Antwerpen nog wat traint, loopt hij binnenkort sneller dan de trams die door zijn stad rijden. Dat is gewoon absurd. Om de doorstroming te verbeteren, heb je niet zoveel budget nodig, maar vooral de politieke moed om trams en bussen in de stad en op de kruispunten voorrang te geven op de auto. Waarop wachten we nog?”

Een ander heilig huisje dat door de politieke tegenstanders wordt belaagd, is het gratis vervoer voor 65-plussers.

Steve: “Nogmaals, het verschil tussen ons en andere partijen is dat wij vinden dat openbaar vervoer niet alleen een mobiliteitsfunctie, maar ook een sociale functie heeft. Die sociale functie is ook de reden waarom we als sp.a voorstander blijven om 65-plussers gratis te laten rijden met bus en tram. Het is een super eenvoudige maatregel waarmee we zowel op sociaal vlak als op het vlak van mobiliteit grote winst boeken. We stimuleren een groeiende groep in onze samenleving om de auto thuis te laten en om meer buiten te komen. Geen overbodige luxe in een samenleving waarin al het menselijke contact wordt afgebouwd: loketten gaan dicht, buurtwinkels sneuvelen, we moeten alles met de computer doen,... Gaan we ook voor 65-plussers de deur letterlijk dichttrekken?”

Andere partijen maken regelmatig een karikatuur van het ‘gratis-verhaal’ voor 65-plussers. Alsof door die ene maatregel af te schaffen meteen alle budgettaire problemen van het openbaar vervoer zouden verdwijnen. Gaan we nu echt aan meer dan een miljoen 65-plussers het signaal geven: ‘Neem maar terug de auto’ of ‘Blijf maar thuis’? Heel veel ouderen in ons land, met een klein pensioentje, moeten elke euro omdraaien. En voor veel van die senioren is de bus of de tram het enige vervoermiddel. Met elke prijsverhoging raak je aan hun koopkracht of aan hun sociaal leven. Het afschaffen van het gratis vervoer voor 65-plussers is een pestbelasting voor senioren. En dat is voor mij niet aanvaardbaar.”

Ondertussen valt ook de aanhoudende politieke druk voor privatisering van het openbaar vervoer op. Hoe sta jij daar tegenover?

Steve: “Ik heb principieel grote problemen met het idee van privatiseren van het openbaar vervoer. Voor mij is De Lijn niet gewoon een transportbedrijf dat mensen van punt a naar punt b brengt. De Lijn is een wezenlijk onderdeel van het sociaal beleid. Als socialist wil ik dat de samenleving voor iedereen toegankelijk is, letterlijk en figuurlijk. Een privatisering gaat er op termijn voor zorgen dat je alleen de rendabele lijnen goed gaat bedienen. De rest wordt in de steek gelaten of onbetaalbaar. Daar kan ik echt niet mee leven.”

Nieuws van ACOD TBM Brussel

Welvaartsaanpassingen Nieuwe onderhandelingsronde

Tweejaarlijks zijn de sociale partners aan zet in de onderhandelingen over de welvaartsaanpassingen. Dit jaar opnieuw, tegen 15 september, wordt van hen een advies verwacht om de sociale uitkeringen te verbeteren. Toen in 1997 het begrip 'welvaartsvastheid van de uitkeringen' gelanceerd werd, wisten de politieke beleidsmakers niet meer wat dit betekende. Sinds 1980 was er immers alleen nog sprake van besparingen geweest. Sindsdien is het ABVV de organisatie die altijd in de frontlijn stond én zal staan voor de verdediging van onze sociale uitkeringen. Misschien geen slecht idee om, met dit in het achterhoofd, het stemhokje te betreden op 25 mei.

Fiscale permanentie

Zoals elk jaar, kunnen de leden van ACOD TBM Brussel een beroep doen op onze specialisten om hun belastingaangifte in te vullen. In 2014 loopt deze week van 2 tot en met 6 juni, telkens van 8 tot 12.30 uur en op woensdag tot 15 uur in vergaderzaal B, Congresstraat 17-19 in 1000 Brussel. Breng alle nodige documenten mee! Door het grote succes van deze permanenties is tijdig komen de boodschap.

Ge(pre)pensioneerden MIVB

Alle ge(pre)pensioneerden van de MIVB en aangesloten bij ACOD TBM Brussel zijn welkom op de volgende vergadering van het comité PPA op vrijdag 6 juni 2014 om 9 uur in de lokalen van de ACOD, Congresstraat 17-19 in 1000 Brussel (zaal A).

Nieuwe aanwervingen in het verschiep

In de nacht van 31 maart op 1 april werd in de stelplaats Haren de T4070 geleverd. Deze tram sluit de derde en tevens laatste leveringsschijf van het type T4000 af. Eerder werden in totaal al 70 trams geleverd en samen met de 120 T3000-trams beschikt de MIVB nu over een trampark van 190 lagevloertrams. Daarmee is de kous nog niet af, midden april ging de vierde en laatste leveringsschijf van de T3000 in. Tegen eind maart 2015 zou de MIVB dan over 150 T3000- en 70 T4000-trams beschikken. Ondertussen wordt er al volop gewerkt aan een nieuwe bestelling.

Nieuwe voertuigen betekenen natuurlijk ook nieuwe bestuurders om met de kersverse trams te rijden, nieuwe mensen om deze toekomstige bestuurders op te leiden en nieuwe technici om de voertuigen in optima forma te houden, zodat deze in de beste omstandigheden de reizigers van het Brussels Gewest naar hun bestemming kunnen brengen. Goed nieuws dus voor de aanwervingen en bijgevolg ook de tewerkstelling in onze hoofdstad. Geïnteresseerden kunnen altijd hun licht opsteken bij onze bestendigen op de hoofdzetel (verantwoordelijke aanwervingen: Jean-Luc Closset, tel.nr.: 02.515.30.52).

Dario Coppens

Interview met Jef De Doncker

“Ik zie mezelf als een bruggenbouwer tussen verleden, heden en toekomst”

Op 1 juli 2014 gaat Jef De Doncker met pensioen. Sinds 1999 was hij actief bij ACOD Post, eerst als sectorsecretaris en nadien ook als algemeen secretaris. Toch gaat zijn lidmaatschap van de sector al veel verder terug, zoals we uit dit afscheidsinterview leren.

Blijkbaar ben je pas te weten gekomen sinds wanneer je ACOD-lid bent, toen je een actief bestuursmandaat bij ACOD Post opnam?

Jef: “Inderdaad, uit mijn ledenfiche blijkt dat ik sinds 1970 aangesloten ben bij ACOD Post en op dat moment studeerde ik nog. Het was mijn moeder, die hoofddelegee was bij de Postcheque, die me toen – zonder dat ik het wist – lid maakte. Mijn moeder is de persoon die waarschijnlijk het meeste leden ooit aansloot. Alle middelen waren goed voor haar (*lacht*). Uiteindelijk had mijn lidmaatschap pas echt zin vanaf 1972, toen ik aan de slag ging bij de post.”

Je had heel wat functies doorheen de jaren.

Jef: “Ik begon als klerk, dat was toen de enige optie. Nadien werd ik opsteller en bureauchef, gevolgd door tal van functies binnen zowat alle afdelingen van de post, onder andere ook bij de Postcheque en de Filatelie. Uiteindelijk werd ik postontvanger voor de Brusselse kantoren en nadien voor Vlaams-Brabant. Rond 1994-1995 werd ik gevraagd als beheerder voor de ACOD op de sociale dienst van de post. Ik was intussen al actief bij ACOD Post als nazichter van de rekeningen. In 1999 werd ik dan sectorsecretaris bij ACOD Post Vlaams-Brabant. Dat was een voorbereiding op mijn nationaal mandaat dat daarop volgde.”

Heb je altijd een mandaat bij de vakbond willen opnemen?

Jef: “Ik heb altijd wel ambitie gehad, zowel in mijn professionele loopbaan bij de post als bij de ACOD. Wanneer ik zag wat men moest kunnen voor een hogere functie, dacht ik altijd: ‘Goh, dat kan en wil ik toch ook doen’. Toen ik de mogelijkheid kreeg om algemeen secretaris van ACOD Post te worden, zag ik dat ook meteen als een welkome uitdaging. Een bijkomende motivatie was het besef dat de post op dat moment een bedrijf was dat enorme veranderingen zou doormaken. Het zou omgevormd worden tot een modern bedrijf. Plots was er sprake van ‘rendement’ in het postbedrijf, want Europa wilde niet langer dat de overheden nog geld zouden toestoppen aan verlieslatende overheidsbedrijven. Het zou een echte uitdaging worden.”

Je wilde die hervorming begeleiden?

Jef: “Enerzijds wilde ik de hervorming mogelijk maken. Anderzijds wilde ik er ook voor zorgen dat de rechten van de werknemers in dat proces beschermd zouden worden, want het was van meet af aan duidelijk dat er meer van de mensen gevraagd zou worden. Bovendien was het ook duidelijk dat het bestaande management van de post – bestaande uit ambtenaren – vervangen zou worden

door externe managers uit de privé. Aan managementzijde ging toen wat kennis en ervaring verloren. Ik besepte dat er toen een kans was voor de vakbond om onze kennis in het voordeel van zowel het bedrijf als de werknemers te gebruiken. Onze knowhow bleef immers behouden. Tijdens de periode 2003 tot 2007 hebben we daarvan optimaal gebruik kunnen maken.”

Hoe kijk je terug op je periode als algemeen secretaris bij ACOD Post?

Jef: “Ik zie mezelf als een bruggenbouwer tussen verleden, heden en toekomst. Het postbedrijf veranderde en ik heb dat langzaam ingang doen vinden bij het personeel. Onze klant wijzigde: niet langer de geadresseerde, maar wel de afzender betaalt voor onze dienst. Dat was voor vele postmannen een moeilijke klik om te maken. Ik heb ook moeten duidelijk maken dat de overheid niet meer alle tekorten zou aanzuiveren en dat Europa steeds grotere uitdagingen zou stellen.

Mijn boodschappen zullen bij momenten angstaanjagend geklonken hebben. Sommigen zullen zich afgevraagd hebben waar we ons als vakbond zo druk in maakten wanneer we spraken over

concurrentie en marktconforme verloning. Toen de post nog een monopolie had, was dat moeilijk te begrijpen.”

Kan je voorbeelden geven van wat er echt moeilijk viel?

Jef: “Als ik tien jaar terug tegen onze leden zei dat ze op een bepaald moment ook meer dan brieven bij de geadresseerden zouden brengen, dan was dat confronterend. Ondertussen zien we dat bpost in bepaalde steden zelfs boodschappen aan huis brengt. Als ik tien jaar terug zei dat reclaimedrukwerk belangrijker zou worden dan de brief, dan hoorden ze dat niet graag. Ondertussen is het bijna zover. Gelukkig zijn we met ACOD Post op tijd begonnen onze leden voor te bereiden op de veranderingen. Dat zorgde voor vertrouwen van het personeel om hen door het veranderingsproces te begeleiden. Nu zien ze dat hun situatie in vergelijking met de buurlanden nog niet zo slecht is. Daar zijn vaak deeltijdse postbedelers aan de slag voor een beduidend lager loon. Het besef is er dat we toch juist gehandeld hebben.”

Is dat je grootste realisatie?

Jef: “Het is toch één van de zaken waarop ik het meest trots ben. Maar ik ben ook tevreden dat we steeds cao's hebben kunnen afsluiten waarin stapjes voorwaarts werden gezet. Zo kan het personeel nu al enkele jaren rekenen op belastingvrije premies, wat een mooi extraatje is. Ook hebben we ervoor gezorgd dat bij de totale functieclassificatie die het bedrijf doorvoerde, niemand financieel verlies heeft geleden.”

Wat is je grootste ontgoocheling?

Jef: “Ik heb geleerd dat solidariteit een woord is waar iedereen de mond van vol heeft in een zaal, maar eens buiten, is dat al snel verdwenen. Ik herinner me een incident rond een uitstaperegeling bij de post. Wanneer bleek dat die omwille van boekhoudkundige regels slechts mogelijk was voor een beperkt aantal categorieën, keurden sommigen die erbuiten vielen liever het hele plan af, dan het toch te gunnen aan de collega's die wel in aanmerking kwamen. Is dat solidariteit? Ook internationaal zag ik hetzelfde. Nederlandse, Duitse en Scandinavische vakbonden waren de liberalisering van de postmarkt wel genegen, omdat het hun land

goed uitkwam. Ze zagen immers kansen om andere postmarkten in te palmen. Toen was er ook geen sprake van solidariteit. En over de jaren zag ik natuurlijk het personeelsbestand van de post teruglopen van zo'n 44.000 naar zo'n 27.000. Als syndicalist word je daar niet vrolijk van.”

Was dat onvermijdbaar?

Jef: “Wellicht wel. Het had kunnen vermeden worden indien de politiek niet de kaart van de liberalisering had getrokken. Uiteindelijk beslissen zij welke richting de post uitgaat. Ze sluiten het beheerscontract af. Soms veroorzaakt dat wel hypocriete taferelen. In het federaal parlement hoor je bepaalde politici om ter hardst pleiten om postkantoren te sluiten – te duur, weet je wel – maar anderzijds spreken dezelfde politici wel de grootste schande wanneer het postkantoor in de eigen gemeente verdwijnt.”

Welke herinnering neem je met je mee?

Jef: “Enerzijds heb ik het geluk gehad te mogen werken voor vele huisgezinnen, mensen te mogen ontmoeten en met hen te mogen praten. Ik had het voorrecht een pint te kunnen drinken met gewone postmannen en een schouderklopje van hen te krijgen. Anderzijds heb ik ook kunnen spreken met ministers en CEO's, en kreeg ik respect en erkenning van hen. Die combinatie was verrijkend.”

Het je tips voor Jean-Pierre Nyns, je opvolger?

Jef: “Hij zal merken dat zijn opdracht niet altijd even evident is al ze lijkt. Hij moet ervoor zorgen dat de werknemers van vandaag goed beschermd zijn en tegelijkertijd de post een toekomst geven. Ook de tewerkstelling van laaggeschoolden behouden, belooft een hele uitdaging te worden. Jean-Pierre zal dat doen op z'n eigen, correcte manier. Hij zal moeten leren leven met de onvermijdelijke nederlagen die hij zal tegenkomen. Ik hoop dat hij hetzelfde vertrouwen zal krijgen van onze leden als ik heb mogen ervaren.”

Medische controle bij afwezigheid wegens ziekte Wat kan (niet) en wat moet?

Geregeld krijgen we vragen van bezorgde leden in verband met de afwezigheden wegens ziekte en de daaraan gekoppelde medische controles. Welke regels gelden er? Wat kan (niet) en wat moet?

Niet alleen jonge collega's (voor wie de problematiek uiteraard nieuw is), maar ook 'oudere' collega's worden tegenwoordig onverbiddelijk geconfronteerd met de strenge reglementering in verband met de ziektemelding en de medische controles tijdens hun afwezigheid. Bij een overtreding zijn er verschillende mogelijke gevolgen:

- Persoonlijke geldelijke tussenkomst bij afwezigheid bij het controleonderzoek.
- Onwettige afwezigheid in plaats van ziekteverlof.
- Administratieve tucht/ordemaatregelen bij herhaaldelijke vaststellingen.

Om discussies te voorkomen, herinnert ACOD Post je graag aan de geldende regels hieromtrent.

Verplicht thuis blijven

Gedurende een periode van afwezigheid wegens ziekte ben je verplicht thuis te blijven:

- Gedurende de eerste drie kalenderdagen

van je afwezigheid, ook indien het toegelaten is de woonst te verlaten.

- Voor de volledige afwezigheidsperiode als het verboden is de woonst te verlaten.

Dat geldt eveneens voor elke verlenging, maar niet voor hospitalisatie.

Meldingen

Moet je om medische redenen toch het huis verlaten, dan moet je voorafgaand je onmiddellijke chef (lokaal) of het HRCC (centraal) laten weten dat je je niet in je woonplaats of verblijfplaats bevindt om controle toe te laten.

Wanneer je afwezig bent, is het mogelijk dat de controlegeneesheer tevergeefs langskomt. In dit geval laat de arts een uitnodiging voor een consultatie achter in je brievenbus. Je bent dan ook verplicht je brievenbus te lichten wanneer je terugkomt en op deze uitnodiging tot consultatie in te gaan.

Heb je je afwezigheid om medische redenen niet gemeld en is de reden van je afwezigheid niet weerhouden als rechtvaardiging, dan kan bpost je een deelname in de kosten van een niet uitgevoerd controle-onderzoek aanrekenen.

Onderzoek

De 'deelname in de kosten van een niet uitgevoerd controle-onderzoek':

- Zal ambtshalve van het loon afgehouden worden op de weddefiche Z64 onder de betaalcode 025.
- Bedraagt 12,77 euro.

Indien je niet akkoord gaat met de beslissing van de controlegeneesheer, moet je hem hiervan onmiddellijk op de hoogte brengen om de arbitrageprocedure op te starten.

Voorwaarden geldige afwezigheid

Voor alle zekerheid herhalen we nog even alle voorwaarden waaraan een geldige afwezigheid wegens ziekte moet voldoen:

- Je medisch getuigschrift dient correct ingevuld te zijn door je geneesheer (vanaf de eerste dag van afwezigheid).
- Je medisch getuigschrift moet correct verstuurd worden aan het HRCC.
- De melding van je afwezigheid is correct wanneer:
 - o je telefonisch je verantwoordelijke N+1 verwittigt (lokaal) of het HRCC (centraal) dat je afwezig bent, vóór het begin van je vacatie
- EN
 - o je telefonisch de afwezigheidsduur zoals vermeld op je medisch getuigschrift meedeelt
- EN
 - o je laat, vooraleer je ziekte termijn afloopt, weten of je je dienst al dan niet hervat of verlengt.

Rechten en plichten

Als je tijdens je afwezigheid wegens ziekte niet op je woonplaats verblijft, dan moet je:

- Zelf of door tussenkomst van een derde je voorlopige verblijfplaats meedelen aan je onmiddellijke chef (lokaal) of aan het HRCC (centraal).
- Je tijdelijk adres vermelden op het medische getuigschrift.
- Als je ziek wordt tijdens een verblijf in het buitenland, dan moet je:
 - je onmiddellijke chef (lokaal) of het HRCC (centraal) zo snel mogelijk op de hoogte brengen van je verblijf in het buitenland (tel. 0032 2 278 50 50).
 - een medisch getuigschrift overmaken zodra je terug bent in België.

Als je voorlopige verblijfplaats een ziekenhuis is, dan gelden de regels van hospitalisatie.

De gegevens die de geneesheer moet vermelden op je medisch getuigschrift:

- Je naam en je voornaam.
- Of je de woonplaats mag verlaten of niet.
- 'Verlenging' als dat het geval is.
- 'Bevallingsrust' als dat het geval is.
- De referenties en stempelafdruk van een lid van het medische korps.

De loutere vermelding 'consultatie' of 'medisch onderzoek' zal niet aanvaard worden, het aantal dagen werkonbekwaamheid (minstens één) en je periode van afwezigheid (van...tot...) moeten vermeld zijn.

Je moet steeds tijdens de eerste drie dagen van je afwezigheid wegens ziekte op je woonplaats of verblijfplaats aanwezig zijn voor de medische controle. Als je medisch getuigschrift vermeldt dat je de woning niet mag verlaten, dan moet je gedurende de hele periode op je woonplaats of verblijfplaats aanwezig zijn.

Vooraleer de ziekte termijn zoals vermeld op je medische getuigschrift afloopt, moet je je onmiddellijke chef (lokaal) of het HRCC (centraal) inlichten over je diensthervatting. Bij een verlenging moet je een nieuw medisch getuigschrift indienen en de procedure herhalen.

Een goede raad dus: houd de bovenstaande regels in acht – en vermijd problemen. Bij vragen: neem contact op met je gewestelijke secretaris.

Sectorale regels Terugbetaling farmaceutische kosten

Op vraag van ACOD Gazelco werd een overzicht opgesteld van de sectorale regels voor de terugbetaling van geneesmiddelen zoals bepaald in de polis ambulante zorgen voor de sector Gas en Elektriciteit (PC326). Hierover krijgen we immers geregeld vragen van onze leden. We publiceren dan ook de volledige nota.

Let op: dit gaat om de minimale regels voor onze sector. Het zou dus kunnen dat er betere voorwaarden bestaan in uw bedrijf.

Omschrijvingen uit de verzekeringsovereenkomst

Definitie van farmaceutische kosten

- De geneesmiddelen, met name de producten die officieel geregistreerd zijn als geneesmiddel in België.
- De magistrale bereidingen met of zonder tussenkomst van het RIZIV.
- De homeopathische producten of bereidingen voor intern gebruik, normaal beschikbaar op de Belgische markt.
- De farmaceutische producten erkend als geneesmiddel in het buitenland worden eveneens in aanmerking genomen.

Tussenkomst farmaceutische kosten

- De tussenkomst bedraagt 99% van de kosten van farmaceutische voorschriften ten laste van de verzekerde tot beloop van de gedane kosten.
- De tussenkomst in de farmaceutische producten gebeurt op basis van de prijs van het product die als wettelijke basis genomen is door het RIZIV.
- Om in aanmerking te komen voor een tussenkomst van de huidige polis, dienen de volgende voorwaarden gelijktijdig te worden voldaan:
 - Het dient te gaan over een geneesmiddel officieel in België of in het buitenland erkend, een magistrale bereiding of een homeopathisch product of bereiding voor intern gebruik.
 - Deze geneesmiddelen, bereidingen of producten dienen voorgeschreven te zijn door een geneesheer, bestemd voor

een verzekerde en geleverd te worden door een apotheker. Indien één van de bovenstaande voorwaarden niet vervuld is, is er geen tussenkomst verschuldigd.

Terugbetalingsprincipe

Mogelijke categorieën van geneesmiddelen, officieel geregistreerd als geneesmiddel in België

- Geneesmiddel categorie A: volledige terugbetaal door Sociale Zekerheid (SZ) en dus geen tussenkomst van de verzekering.
- Geneesmiddel categorie B en C: gedeeltelijke tussenkomst vanuit de SZ. Bedrag ten laste blijvend van de verzekerde na tussenkomst SZ. Terugbetaling 99% vanuit de verzekering.
- Geneesmiddel categorie D: geen tussenkomst vanuit de SZ. Terugbetaling 99% van het bedrag betaald door verzekerde vanuit de verzekering.
- Geneesmiddel met attest: de terugbetaling vanuit de SZ is afhankelijk van bepaalde voorwaarden:
 - De verzekerde is aangesloten bij de Belgische SZ
 - én de verzekerde heeft voorafgaandelijk medisch onderzoek ondergaan en op basis van het resultaat hiervan is er een akkoord vanuit de SZ
 - of de verzekerde heeft een bepaalde leeftijd nog niet bereikt
 - of de verzekerde heeft een bepaalde leeftijd reeds overschreden
 - of...
 - én er is navraag gedaan door de behandelende arts om tussenkomst vanuit de SZ te verkrijgen.

Indien kosten worden ingediend met tussenkomst vanuit de SZ: terugbetaling 99% vanuit de verzekering op basis van het bedrag ten laste blijvend van de verzekerde na tussenkomst vanuit de SZ. Indien kosten worden ingediend zonder tussenkomst vanuit de SZ: Vanbreda vraagt de tussenkomst of een bewijs van niet-tussenkomst. Indien tussenkomst SZ: terugbetaling 99% vanuit de verzekering op basis van het bedrag ten laste blijvend van de verzekerde na tussenkomst vanuit de SZ. Indien geen tussenkomst SZ: terugbetaling 99% van het bedrag betaald door de verzekerde.

Magistrale bereidingen met of zonder tussenkomst van het RIZIV

Terugbetaling 99% vanuit de verzekering op basis van het bedrag ten laste blijvend van de verzekerde na eventuele tussenkomst vanuit de SZ.

De homeopathische producten of bereidingen voor intern gebruik, normaal beschikbaar op de Belgische markt.

Terugbetaling 99% vanuit de verzekering op basis van het bedrag ten laste blijvend van de verzekerde na eventuele tussenkomst vanuit de aanvullende verzekering van de mutualiteit.

Farmaceutische kosten erkend als geneesmiddel in het buitenland

Terugbetaling 99% vanuit de verzekering op basis van het bedrag ten laste blijvend van de verzekerde.

Jan Vanwijngaerden

Belgacom Nieuws van het paritair comité

Een verhelderend overzicht van de belangrijkste dossiers die goedgekeurd werden op het paritair comité van 24 april 2014.

CIS/ISD: evolutie van de end user service desk

EUSD geeft ondersteuning voor de eindgebruikers van klanten. De twee belangrijkste contracten, Isabel en Eandis, werden of worden in 2013-2014 niet verlengd door de klant. Omdat deze contracten zorgen voor 74% van het totale werkvolume, heeft dit een zware impact op de werkgelegenheid binnen EUSD. De afbouw van het Isabel-contract is al voltooid, de uitfasering van Eandis start nu in juni.

De gevolgen:

- De totale impact van het verlies van de Isabel- en Eandis-contracten is, bovenop de al genomen maatregelen, het verlies aan werkgelegenheid voor 33 van de 54

resterende vaste medewerkers binnen CIS/ISD/ End User Service Desk. Dit gebeurt zowel in Oostende als Mons, en in een gefaseerde afbouw tussen augustus en december 2014.

- Conform het reglement over de invulling van de personeelsbehoeften en de reorganisatie (S&S_GHR_LBR/SOC091215/PC100518/116) worden de medewerkers van rang 2a en 2b in reconversie gesteld op basis van de referentieanciënniteit.
- De niveau 1 medewerkers die rechtstreeks werken op de projecten Eandis en Isabel, komen in reconversie.
- In totaal komen daardoor 33 medewerkers in reconversie.
- 25 jobopportunities werden geïdentificeerd waarheen de betrokken medewerkers kunnen worden gereconverteerd.
- De implementatie van het dossier is gepland meteen na de goedkeuring ervan.

GHR/LBR: akkoord over de toe-

kenning van vakantieverlof binnen het departement CBU/CCA

Dit dossier vervangt het vorige akkoord over de specifieke regeling van de 'virtuele' verlofplanning binnen CCA door een nieuwe versie. De actualisering was nodig als gevolg van de reorganisaties en aanpassingen van de functies die plaatsgevonden hebben sinds de invoering van het vorige akkoord.

COP/CFO: roll out PCD 2.0

Wegens de erg positieve resultaten van de A4/A5-piloot, stellen COP en NEO voor het PCD 2.0 concept ook te implementeren in de andere area's. De verwachte extra werklast op de CDC/PCD's hiervoor wordt ingeschat op: A1: 3 FTE, A2: 4 FTE, A3: 2,5 FTE, maar deze werklast kan geassimileerd worden door het bestaande PCD-team

dankzij de optimalisatie van de processen. Er is geen impact op de functiecodes of standplaatsen van de betrokken NEO- en COP-medewerkers.

SDE_COP_CFO : impact verhuizing Verviers

De definitieve sluiting en de geplande verkoop van het gebouw in Verviers verplicht Belgacom om een alternatieve oplossing te vinden voor de personeelsleden tegen ten laatste eind 2015. De voorgestelde nieuwe locatie is gelegen in het industriegebied van Thimister-Clermont.

GHR/LBR: omstandigheidsverlof - reglement tot wijziging van het reglement van de afwezigheden

Dit dossier preciseert de regels van de proratisering van het omstandigheidsverlof in geval van deeltijds werk. De regeling die was opgenomen in het reglement van de afwezigheden, was verouderd en niet meer in lijn met de sociale wetgeving, van toepassing op de contractuele personeelsleden.

GIS/IMM: Real Estate, verkoop gebouwen in het kader van MANTRA

Dit dossier geeft een overzicht van de gebouwen die in 2013 verkocht werden in het kader van het 'Technical Building Outphasing'-programma (cfr. Mantra). Er worden een aantal gebouwen toegevoegd aan de lijst van de te verkopen gebouwen voor de periode 2014-2015. De verkoop zal gepaard gaan met een terughuur tot de uitfasering van het netwerk-knooppunt. Voor de gebouwen die medewerkers van Belgacom huisvesten, zal er in 2015 een nieuw huisvestingsplan worden voorgelegd.

GHR/GCB: eenheidsstatuut arbeiders en bedienden

Het reglement over de invulling van de personeelsbehoeften en de reorganisatie en de collectieve overeenkomst met betrekking tot de gevolgen van de reconver-

sie worden aangepast.

Dit dossier is een uitvoering van de akkoorden in de cao 2013-2014. Het eenheidsstatuut arbeiders-bedienden heeft een gelijkschakeling tot gevolg op de volgende domeinen: een nieuwe ontslagregeling, afschaffing van de carensdag en de proefperiode.

Binnen Belgacom was de carensdag al afgeschaft sinds 1 april 2009. De opzegtermijn en ontslagvergoeding van de arbeiders zullen berekend worden alsof ze sinds hun aanwervingsdatum als bediende zijn tewerkgesteld. De nieuwe ontslagregeling heeft impact op twee reglementen van Belgacom: het reglement over de invulling van de personeelsbehoeften en de reorganisatie, alsook op de collectieve overeenkomst over de gevolgen van de reconversie.

CCA/CCA: outsourcing

CCA stelt voor om de outsourcingpercentages zoals afgesproken in het raamkoord van 2012 te behouden, maar dan wel gefusioneerd tot convergentiepercentages (33% inbound FO Fix+Mob en 18% BO Fix+Mob).

Daarnaast vraagt CCA een bijkomende tijdelijke flexibiliteit (45% FO en 22% BO) tot ten laatste eind juni 2015 om de toekomstige uitdagingen het hoofd te kunnen bieden, zoals transformatieprogramma's en massale interne trainingen (Convergentie, Salto,...).

CCA engageert zich om het aantal medewerkers voor dezelfde periode stabiel te houden en daarbovenop nog eens 20 extra CDD V6-medewerkers aan te werven voor dezelfde periode (tot ten laatste juni 2015), om zo de tijdelijke piek mee op te vangen. Verder voorziet CCA in promotie- en doorgroeimogelijkheden voor zijn medewerkers.

In totaal zal CCA 29 V5 gaps en 11 2a03 gaps openen via jobinfo. Om de competenties intern op peil te houden, zal CCA verder investeren in de opleiding van zijn medewerkers.

GHR/GCB: Merit 2014

Belgacom stelt voor om de Merit 2014 van 1% te reserveren voor de verkoopmedewerkers van de niveaus V4, V5 en V6.

SCM/MST: nieuwe update organisatie 2013

Dit dossier is een update van het aanvankelijke dossier SCM/OPS (101). Er wordt een overzicht gegeven van de verschillende stadia van de personeelsinvulling binnen de nieuw te creëren 'Logistieke Service Punten' (LSP's), waarvan de opstart gradueel is gepland vanaf mei 2014. Na vaststellingen op het terrein werd een specifiek voorstel gedaan voor 4 van de 18 LSP's.

Verder wordt een update gegeven van de andere entiteiten binnen SCM/OPS:

- In Courcelles wordt vanaf juni de 'Sorting & Grading'-activiteit opgestart. Als gevolg van het vertrek van medewerkers van het BGDC-magazijn naar de LSP's, wordt voorgesteld de magazijnactiviteit out te sourcen.
- Omdat slechts een beperkt aantal personeelsleden van Haasrode overblijft om de transfer te doen naar de projectstock van Anderlecht, zullen er geen investeringen in Anderlecht worden gedaan en bijgevolg de warehousing-activiteiten worden geoutsourced.
- Er komt een samenvoeging van de spare parts stock Evere met het LSP mits verhoging van het personeelseffectief.
- Omdat het personeelsbestand van het Cable Yard (CCY) Flawinne continu afneemt, zal het transport gradueel worden geoutsourced.
- Binnen 'Service Customer Operations' wordt het aantal externe personeelsleden ingezet via interim of outsourcing verder afgebouwd.

GHR/HCA: prestatiebeheerproces 2a-medewerkers

Een deel van de evaluatiescores voor de 2a-medewerkers werd laattijdig ingegeven in de Reflextool. Bovendien werd vastgesteld dat de voorgestelde scores sterke verschillen vertoonden van business unit tot business unit, en dus niet coherent en billijk waren op niveau van de onderneming. Het evaluatiereglement voor 2a-medewerkers voorziet in een evaluatieperiode die loopt tot eind april.

Om de 2a-medewerkers en hun teamverantwoordelijken binnen deze context voldoende tijd te geven om het evaluatie-

gesprek goed voor te bereiden en het evaluatiegesprek te laten plaatsvinden, wordt voorgesteld de evaluatieperiode te verlengen tot en met 13 mei.

GHR/GCB: individuele- en verkoopbonus 2013 - collectieve bonus 2014

Individuele en verkoopbonus 2013

Het gemiddelde KPI-resultaat van 108% heeft een positieve invloed op de enveloppe voor de uitbetaling van de individuele bonussen. De correctiefactor die voor 2013 wordt toegepast op alle individuele bonussen van personeelsleden niveau 1, bedraagt 109%.

Verkoopbonus 2013

De verkoopbonussen 2013 worden per business-segment uitbetaald met toepassing van de correctiefactoren.

Collectieve bonus 2013

De collectieve bonus 2013 zal voor 100% worden uitbetaald als niet-recurrent voordeel (omdat het KPI-resultaat van de vier business units hoger is dan 95%).

GHR/GCB: collectieve overeenkomst over het niet-recurrente voordeel 2014

Het dossier bepaalt de uitbetaling van de collectieve bonus voor 2014 (bepaald conform artikel 62 van de Wet van 21 maart 1991) als een niet-recurrent resultaatgebonden voordeel om deze winstverdeling vrij van belastingen en sociale bijdragen te kunnen uitkeren. De bedrijfsresultaten waaraan de uitbetaling gekoppeld is, zijn de KPI's zoals die worden vastgesteld door de raad van bestuur.

Het voorstel 2014 behelst het gemiddelde van de KPI-resultaten van de vier business units zonder de operationele kasstroom. Hiermee wordt voldaan aan de voorschriften voor beursgenoteerde ondernemingen. Het dossier wordt ter griffie bij de FOD WASO neergelegd, uiterlijk tegen 30 april 2014.

GHR/LBR: evaluatie jubilarisfeesten 2013 en organisatie jubilarisfeest 2014

Uit de evaluatie van de jubilarisfeesten 2013 is gebleken dat de deelnemers heel tevreden zijn over het feit dat Belgacom het feest nog steeds organiseert. In 2013 waren er drie regionale feesten. Rekening houdend met het groot aantal jubilarissen in 2014, bieden de regionale locaties onvoldoende plaats en zullen we net zoals in het verleden het jubilarisfeest 2014 opnieuw centraal organiseren in Brussel. Wegens de huur van de locatie en het inleggen van shuttles zal de prijs per persoon licht stijgen van 110 euro in 2013 naar 123 euro in 2014.

André Vandekerkhove

Buitengewoon Paritair Comité Belgacom

Hoe de personeelsgebonden kosten constant houden?

Het buitengewoon paritair comité van 5 mei 2014 heeft beslist over het dossier in verband met 'het constant houden van de (interne en externe) personeelsgebonden kosten'. Dit dossier bevat de verschillende voorstellen die er moeten toe bijdragen om de interne en externe personeelsgebonden kosten constant te houden. De focus werd gelegd op 2014, maar een aantal maatregelen hebben ook impact op de kosten voor de volgende jaren.

De voorgestelde maatregelen hebben de bedoeling om enerzijds de interne mobiliteit binnen onze onderneming te bevorderen en anderzijds om het totale remuneratiepakket beter af te stemmen op deze in gelijkaardige ondernemingen. De totale financiële impact van de verschillende voorstellen bedraagt voor 2014 ongeveer 48 miljoen euro. Dit bedrag is vooral afhankelijk van het aantal verlofdagen dat door de personeelsleden aangekocht zal worden in 2014. Dit is immers één van de maatregelen die in het kader van dit dossier werd onderhandeld.

Onenigheid

ACV-T heeft zich in alle bochten gewrongen om met verwondering vast te stellen dat het dossier één geheel vormt met negen hoofdstukken (deeldossiers) en dat

ze toch wel een aantal van die deeldossiers zouden goedkeuren, maar dit nu niet konden en... dus zouden tegenstemmen. Zoals gewoonlijk waren de halve waarheden hele leugens. We vinden het dan ook niet nodig hierover verder verslag over uit te brengen.

Onze collega's van VSOA verklaarden dat zij hun verantwoordelijkheid hebben opgenomen en dat dit een ander paar mouwen is dan het populisme van sommigen. Zij hamerden ten volle op de terbeschikkingstelling van deugdelijke IT-tools. ACOD Telecom heeft zich daarbij aangesloten.

Syndicale visie op de toekomst

In onze verklaring (namens ACOD-VSOA) hebben we duidelijk gesteld dat we geen bedrijf in moeilijkheden zijn. Belgacom maakt nog steeds winst. De winstmarges staan echter onder druk en bijvoorbeeld de EBITDA (winst voor interest, belastingen, afschrijvingen en waardeverminderingen) voor 2013 is 5% minder dan in 2012. Tegen eind 2016 wil Belgacom de omzet en EBITDA weer zien groeien, onder meer door Belgacom kostenefficiënter te maken. We hebben voornamelijk ingespeeld op de visie van Belgacom om opnieuw aan te knopen met GROEI en GROEIEN voor de toekomst. Het management (raad van bestuur) heeft hiervoor vier prioriteiten goedgekeurd:

- Vereenvoudigen.
- Een efficiënte organisatie.
- Een superieure klantenervaring aanbieden.
- De keuze om Proximus uit te bouwen tot een uniek merk.

Dossier goedgekeurd

Na grondige onderhandelingen (14 en 30 januari, 30, 4, 6, 13, en 20 februari, 6 maart, 1 en 10 april), en nadat onze instanties het licht op groen hebben gezet en na de goedkeuring van verschillende amendementen is het dossier over 'het constant houden van interne en externe kosten' (HR Cost Flat) door het paritair comité van 5 mei met tweederde meerderheid goedgekeurd.

Er wordt geen enkel niet-actief personeelslid gevat door het dossier. Voor ACOD Telecom kan er geen sprake zijn dat er (behoudens onvoorziene calamiteiten) verder bespaard zal worden op de personeelskosten tot 2016. ACOD Telecom wenst hiermee zowel de tewerkstelling als de loons- en arbeidsvoorwaarden op een zo hoog mogelijk niveau te houden. In functie hiervan zal de ACOD ook een eisenbundel 2015-2016 opstellen. We zijn hierover al tussenbeide gekomen tijdens het paritair comité van 24 april en hebben uitstel gevraagd (afwijking op artikel 14, § 2 van de collectieve overeenkomst 2006-2008) om onze eisenbundel in te dienen. We gaan ons minimaal richten op het IPA. Voorts hebben we een aantal garanties gevraagd over de Job Info en hebben we voorzichtigheid geëist inzake de pilootprojecten 'Toekomst gericht Jobaanbod' en 'De heroriëntering'.

Belangrijk te vermelden is dat er geen 'sociaal plan' wordt voorgesteld en dat er toch 300 budgettaire eenheden (21,8 miljoen euro) in de schaal werden geworpen. Uiteraard zal de uitvoering van het dossier gebeuren op basis van juridische teksten.

Alle leden (actieven en niet-actieven van Belgacom) hebben ondertussen het dossier thuis ontvangen.

André Vandekerkhove

Brussels Airport Company

Opeenvolging van conflicten

In de ondernemingsraad van 29 april beslisten de drie vakorganisaties unaniem het sociaal overleg in alle organen tijdelijk op te schorten. Wij eisen onderhandelingen waar de directie het mogelijk maakt dat een consensus bereikt kan worden, waar er geen eenrichtingsverkeer is en waar respect bestaat voor de standpunten van de vakorganisaties en hun vertegenwoordigers.

Uittreksel uit het verslag van de ondernemingsraad van januari 2014:

Voor ons als directie is sociaal overleg erg belangrijk. Dit betekent voor ons:

- samenwerking en partnership
- samen oplossingen bedenken voor uitdagingen waarvoor we staan
- allemaal verantwoordelijkheid opnemen
- transparantie (open kaart spelen)
- zich houden aan afspraken en deze consequent toepassen
- wederzijds vertrouwen
- respect voor alle collega's.

Men stelde voor te vergaderen over enkele grote struikelblokken, maar die vergadering heeft nooit plaatsgevonden.

Ability management

De vakbonden hebben een duidelijk standpunt ingenomen over het ability management: geen ontslagregeling, maar een cao die in het kader van cao 104 het personeel moet wedertewerkstellen.

Cao 2013-2014

We aanvaarden het huidige voorstel niet en eisen dat, rekening houdend met de loonnorm, de engagementen uit het verleden worden uitgevoerd. We denken daarbij aan de eindejaarstoelage via een stappenplan omzetten naar een dertiende maand, de tweede pensioenpijler, de treintickets omruilen voor de HST's, bijkomende verlofdag vanaf 55 jaar, analyseren hoe bepaalde engagementen opgenomen in de cao's 2001-2003 en 2009-2010 kunnen uitgevoerd worden, uitbreiden 'thuiswerken', ADV-dagen omzetten in uren,...

Uittreksel van het verslag van de SA van

april 2014:

- Cao Ability: net zozeer als cao 104, een formaliteit voor de directie. De directie weigert opnieuw te luisteren naar haar syndicale partners. Wij willen geen cao alleen maar voor disability van maximaal 1 jaar, wij willen eveneens een oplossing voor de 50+ die geen nachten meer mogen/kunnen doen de rest van hun loopbaan en geen 'begeleiding' naar ontslag via minderwaardige jobs.
- Cao Ability laat mensen meerdere klassen zakken! Dit is in tegenspraak met cao marktconform loonbeleid (punt 1.9).
- Door cao 2013-2014 te tekenen, zouden de ondertekenaars akkoord gaan met outsourcing!
- Discriminatie eindejaarstoelage contractuelen/statutairen moet weggewerkt worden en op zelfde peil gebracht worden.
- Het afschaffen van de 4 bloedafnamedagen kan niet in OR besproken worden, nochtans arbeidsreglement, omdat in OR niet onderhandeld wordt, dixit directie.
- Het afschaffen van de bloedafnamedagen past in de visie en waarden van BAC dat wij allen onze bijdrage leveren, m.a.w. inleveren van mogelijk 4 dagen.
- Net zozeer als het Rode Kruis bij het ECT, engageren wij ons en blijven wij solidair! Voor de directie is uw solidariteit eenmalig 150 euro waard!
- In ruil voor afschaffing 4 bloedafnameda-

gen een eenmalige bonus van 150 euro!

- Niet-recurrente resultaatsgebonden voordelen wil directie optrekken naar 1.65%, maar alleen als cao 2013-2014 wordt ondertekend!
- Niet-recurrente resultaatsgebonden voordeel ligt laagst in de sector!
- Einde WOPS voor personeel wordt doodleuk op intranet gezet zonder consultatie of akkoord vakbonden.
- Ten slotte mogen we van bovenstaande SA geen verslag verwachten. De departementen CEO, HR, OPS en COM beschikken elk over twee managementassistenten en toch vinden we niemand om het verslag van deze SA op te maken. Blijkbaar zijn de besproken punten niet belangrijk en moeten we niet allemaal onze bijdrage leveren.

Dat cao's niet gevolgd worden, noch correct toegepast worden, dat het arbeidsreglement en het personeelsstatuut stiefmoederlijk behandeld en geïnterpreteerd worden, zit ons heel hoog. Te veel wordt er met twee maten en gewichten gewerkt. De vakorganisaties wensen deze punten gerealiseerd te zien en te bespreken met de directie. Elke vakorganisatie zal drie mandatarissen afvaardigen, vergezeld van hun secretaris.

André Vandekerkhove

Rechtbanken en justitiehoven Het variabel uurrooster: onbekend maakt onbemind

Het variabel uurrooster is voor de personeelsleden van de rechterlijke orde een recht waarvan de praktische toepassing en invoering nog eerder onbekend is. Naar aanleiding van de recente hertekening van het gerechtelijk landschap en de daar aan gekoppelde schaalvergroting (waarbij men zal streven naar een uniforme dienstregeling), lichten we de basisregels toe.

Werk- en rusttijden (zie ook arbeidsreglement)

Gemiddelde: 38 uur per week of 7,36 uur per dag gedurende een referentieperiode van 4 maanden (behalve voor personeelsleden die deeltijds werken, aangezien de berekening van hun gemiddelde aantal wekelijks te presteren uren proportioneel verminderd wordt naargelang van hun arbeidsstelsel.

Verder is er ook de mogelijkheid tot:

- vlottende werktijd: tussen 7u30 en 8u30
- vaste werktijden: tussen 8u30 en 12u00
- vlottende werktijden: tussen 12u00 en 14u00 waarin de middagpauze van 30 minuten dient genomen te worden
- vaste werktijden: tussen 14u00 en 16u00
- vlottende werktijd: tussen 16u00 en 17u00

Het spreekt voor zich dat de dienst steeds moet verzekerd zijn tijdens de openingsuren.

Alleen het basisoverlegcomité is bevoegd voor de toepassingsmodaliteiten ten aanzien van de diensten die onder zijn bevoegdheid vallen, en dit in toepassing van het syndicaal statuut. Elke dienst kan zo, bijvoorbeeld, vragen dat de vaste werktijden worden aangepast in functie van hun noden.

Registratie

De werktijden worden gecontroleerd door de hiërarchische overste, die hiervoor gebruik kan maken van registratiesystemen (bijvoorbeeld computer). Elke maand ontvangt het personeelslid een uitprint van zijn registratie.

Op wie is het variabel uurrooster van toepassing?

Elk personeelslid dat tegen ontvangstbewijs een arbeidsreglement heeft ontvangen, evenwel met uitzondering van:

- de magistraten
- de gerechtelijke stagiairs
- de referendarissen bij het Hof van Cassatie, de hoven van beroep en de rechtbanken
- de parketjuristen
- de griffiers

Hoe de invoering en/of de toepassing aanvragen?

Het volstaat om met hulp van uw syndicaal afgevaardigde een aanvraag te doen. In dit geval zal er samen met de personeels-

leden die vragende partij zijn, een samenkomst worden georganiseerd. Indien blijkt dat een meerderheid onder hen voor de invoering van het variabele uurrooster gewonnen is, zal uw syndicale organisatie een verzoek neerleggen bij het bevoegde basisoverlegcomité. Na gunstig advies van het basisoverlegcomité treedt het variabele uurrooster in werking.

Beheer van de prestaties en recuperaties

Op het einde van de referentieperiode (na vier maanden) zal elke niet verantwoorde overschrijding:

- van een krediet van 12 uren niet worden meegeteld.
- een debet van 7u36 worden gecompenseerd door het aanrekenen van een dag wettelijk verlof.

Registratie door personeelslid

Gespreid over een volledige werkdag, dient een personeelslid zich viermaal per dag te registreren. De middagpauze dient zonder uitzondering te worden genomen tussen 12 en 14 uur.

De dagelijks gepresteerde uren mogen nooit meer dan 9 uren bedragen. Bij overschrijding om dienstredenen moet de verantwoordelijke zijn akkoord geven om deze te registreren.

Voordelen van een variabel uurrooster

- Het geeft u de mogelijkheden om je werktijd te beheren in functie van bijvoorbeeld uw vervoer, bepaalde familiale verplichtingen of andere persoonlijke redenen.
- Het variabel uurrooster past daarom ook perfect in de verschillende dienstregelingen van het openbaar vervoer.
- Je kan een langere middagpauze nemen.
- Iedereen staat op gelijke voet.

Als je nog meer informatie wenst over dit onderwerp, aarzel dan niet om ons te contacteren op volgend adres: hans.dekoster@acod.be.

Gino Hoppe, Hans Dekoster

ACOD Overheidsdiensten solidair!

Op 30 april trok een mooie rode betoging door Antwerpen. De kameraden van de lokale besturen protesteerden tegen de moordende afbouw van personeel en middelen in hun openbare diensten. Zij zijn niet alleen, zowel in de Vlaamse Ge-

meenschap als bij de federale overheid blijft men blind besparen en niemand vraagt zich af waar dit zal eindigen. Is het misschien de bedoeling om een continue minimale dienstverlening te installeren? Militanten van Vlaamse en federale over-

heid waren duidelijk aanwezig, wij hebben de betoging gesloten, maar het protest zal niet verdwijnen.

Guido Rasschaert

Personeelsplan burgerpersoneel Defensie ACOD Overheidsdiensten gaat niet akkoord

Niettegenstaande het zeer onzeker is dat deze regering nog personeelsplannen zal goedkeuren, werden we bij Defensie in snelheid genomen om het plan 2014 te overleggen.

Een 'plan' is misschien niet de juiste definitie, want dat veronderstelt een toekomstvisie en laat het net dat zijn, wat helemaal ontbreekt voor het burgerpersoneel in het Belgisch leger. Ooit werd gesteld dat de personeelskaders totaal voorbijgestreefd

waren, het paste niet in een modern personeelsbeleid. Veel te statisch, gaf geen juist beeld van behoeften en bezetting. Het personeelsplan was geboren. Een flexibel instrument, meerdere malen per jaar aanpasbaar aan een dynamisch beleid en nog meer 'newspeak'... Vandaag rest alleen nog een begrotingsinstrument, een meetlat die ons laat zien hoe de bomen jaar na jaar afgezaagd worden. Niets dynamisch, het zegt niets over hoeveel mensen nodig zijn voor de op-

dracht die de openbare diensten moeten vervullen voor de belastingbetaler. Weten is vervangen door meten, maar... met passen en meten is al veel tijd versleten.

ACOD Overheidsdiensten verwerpt deze parochiale politiek, al blijven we misschien de enige vakbond die zoiets nog durft te doen.

Guido Rasschaert

Rechtzetting Vorbereiding aanwerving en bevordering

In de vorige editie van Tribune is er een typfout geslopen in het artikel over de voorbereiding voor proeven voor aanwerving en bevordering. Er was sprake van

sessies voor niveau B en A op maandag 26 juni 2014. Dit was echter niet correct. De sessies voor niveau B en A zullen op maandag 23 juni 2014 georganiseerd worden bij

de ACOD, Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel. Inschrijven kan bij ellen.vannoten@acod.be en dit tot maandag 2 juni 2014.

FOD Volksgezondheid en Sociale Zekerheid en POD Maatschappelijke Integratie

De vzw Sociale Dienst in groot gevaar!

Het restaurant WTC II stapelt met meer dan 1.100.000 euro gecumuleerd exploitatietekort al jarenlang aanzienlijke schulden op. De exploitatiekosten en jaarlijkse huurlasten van ongeveer 500.000 euro nemen een aanzienlijke hap uit het budget van de vzw. Deze kosten worden, volkomen in tegenspraak met de verbintenissen die de regering in 2000 is aangegaan, slechts gedeeltelijk gedekt door de jaardotaties van dezelfde federale regering.

Bovendien worden deze ontoereikende dotaties voortdurend afgeschaafd door het lineaire besparingsbeleid dat de federale regering al ettelijke jaren voert. Iedereen die de beide voeten op de grond heeft, begrijpt meteen dat de financiële toestand onhoudbaar wordt.

Ten dode opgeschreven

De personeelsleden van de POD Sociale Integratie trekken, als enige leden van de vzw die nog van dit restaurant genieten, binnenkort weg uit WTC II. De vzw wordt dus opgezadeld met de exploitatie van een verlieslatend restaurant, dat door geen enkele werknemer van de door haar eigen statuten beoogde FOD's en POD's wordt bezocht.

Het restaurant WTC II is dus een ware financiële put geworden. Door dit te blijven beheren, brengt de vzw haar voortbestaan, haar sociale actie en de werkgelegenheid van haar werknemers ernstig in gevaar.

Oplossingen

De ACOD is zich al meer dan een jaar bewust van de kritieke financiële toestand van de vzw Sociale Dienst en heeft de raad van bestuur en de ondernemingsraad gevraagd de enige weg te bewandelen die toelaat de vzw op termijn te laten voortbestaan. De activiteiten van het verlieslatende restaurant in WTC II moeten stopgezet worden en voor de werknemers van de vzw zijn herklasseringsmaatregelen nodig. Telkens hebben de andere vakorganisaties dit verworpen onder het voorwendsel dat

onze restaurants weldra zouden worden overgenomen door FEDOREST. We moeten evenwel vaststellen dat de vzw al geruime tijd wacht op de praktische modaliteiten van deze door FEDOREST beloofde overname. Gelet op de politieke (verkiezingen) en economische (crisis) context, heerst er nu vooral onzekerheid voor iedereen:

- Onzekerheid over de aard van de overname (restaurant met of zonder het personeel).
- Onzekerheid over de datum van de overname (januari 2015, dan april 2015, zelfs in de loop van 2016).
- Onzekerheid vooral voor het toekomstige personeel (overname via een al dan niet open examen bij Selor, de loon- en arbeidsvoorwaarden, voordelen al dan niet behouden,...).

ACOD voert de 'forcing'

Bezorgd over het vrijwaren van de sociale actie, heeft de ACOD op de algemene vergadering van 25 april voorgesteld om de activiteiten van het restaurant WTC II op 1 januari 2015 (de theoretische datum van de overname door FEDOREST) stop te zetten. Aangezien de andere vakorganisaties deze vraag weer verworpen hebben, zal de ACOD geen bestuurders of geassocieerde leden (opnieuw) voordragen.

Uiteraard was dit een moeilijke beslissing, maar door de financiële situatie van de vzw was de voortdurende besluitloosheid van bepaalde van onze partners niet langer aanvaardbaar. In tegenstelling tot sommige geruchten die in de wandelgangen circuleren, kunnen we verzekeren dat ACOD geenszins de ontbinding van de vzw eist.

Geen liefdadigheidsinstelling

De vzw bestaat ten bate van haar leden, dus van de werknemers van de FOD Volksgezondheid, de FOD Sociale Zekerheid en van de POD Sociale Integratie. Het is geen liefdadigheidsinstelling voor andere federale instellingen en administraties met een eigen sociale dienst, maar zonder

restaurant.

De ACOD zal pas opnieuw meewerken in de instanties van de vzw als de vereniging de verbintenis aangaat een punt te zetten achter het beheer van een verlieslatend restaurant, dat haar leden niets oplevert én als gelijktijdig met de werknemersvertegenwoordigers onderhandelingen worden gestart over een sociaal herklasseringsplan voor de niet overgenomen werknemers. Zoniet moeten de onverantwoordelijke partners maar opdraaien voor de sociaal schadelijke gevolgen van hun houding en gebrek aan actie.

De ACOD heeft in deze aangelegenheid altijd vlug, doorzichtig en rechtvaardig willen handelen om zowel het voortbestaan van de activiteiten van de vzw waarvan u geniet te verzekeren, als de werkgelegenheid van zo veel mogelijk werknemers van de vzw maximaal te vrijwaren. We zullen dat blijven doen.

Jean-Pierre Van Austrève

Interview met sp.a-Europarlementslid Saïd El Khadraoui

Minimale dienstverlening in de gevangenis?

Eind maart eiste de Raad van Europa dat België tijdens cipersstakingen een minimumdienstverlening zou invoeren. Wordt dit een onvermijdelijke zaak? Of spelen er andere zaken mee op de achtergrond?

De Raad van Europa eist dat België ten laatste over zes maanden een gedetailleerd plan klaar heeft voor een minimumdienstverlening bij cipersstakingen. Sommige politieke partijen hebben daar wel oren naar. ACOD Overheidsdiensten legde zijn oor te luisteren bij sp.a-Europarlementslid Saïd El Khadraoui, die de problematiek nauw opvolgt.

Zit er een minimale dienstverlening aan te komen?

Saïd: “Vooraf is het belangrijk om te merken dat het om de Raad van Europa gaat. Dit is een internationale organisatie die de democratie, de rechtsstaat en de mensenrechten in Europa probeert te beschermen. Ze hebben hun zetel in Straatsburg en beschikken over een aantal expertcomités die werkbezoeken doen in de lidstaten. De Raad van Europa maakt geen deel uit van de Europese Unie, in tegenstelling tot de Europese Raad. Dit is wel een instelling

van de EU, namelijk de top van regeringsleiders waarvan Herman Van Rompuy voorzitter is.”

Wat is dan haar belang?

Saïd: “Zoals in alle lidstaten gebeurt, brengen zij ook af en toe een bezoek aan België. Er wordt hiervan een rapport opgesteld en de aanbevelingen worden aan de regering bezorgd. Dit rapport is confidentieel, de details hiervan kennen we dus niet. Minister Turtelboom heeft in de pers laten verstaan dat de Raad van Europa eist dat België snel actie onderneemt om een minimale dienstverlening tijdens stakingen in gevangenis af te dwingen. De Raad van Europa kan dit echter niet eisen, ze kan alleen maar druk uitoefenen en aanbevelingen doen. Er is bijvoorbeeld ook geen boete verbonden aan het niet volgen van deze aanbevelingen. Minister Turtelboom zag hier waarschijnlijk een kans om via deze aanbeveling haar eigen politieke agenda te realiseren en een minimumdienstverlening af te dwingen, maar dat is dus niet correct. In feite misbruikt ze Europa om het stakingsrecht in België af te zwakken, liefst van al in alle openbare diensten.”

Wat is het standpunt van de sp.a?

Saïd: “De sp.a is geen voorstander van een wettelijke regeling. Wij menen dat de manier waarop omgegaan wordt met stakingen in openbare diensten moet geregeld worden via afspraken tussen vakbonden en de overheid in een overeenkomst of protocol. Er bestaat momenteel Protocol nr. 351 in verband met de versterking van de sociale dialoog en de conflictbeheersing binnen het gevangeniswezen. Jammer genoeg wordt dit Protocol niet consequent toegepast. Daarom zijn we voorstander van een evaluatie van dit Protocol, zodat het verder uitgewerkt en versterkt kan worden. Het moet ook een bindend karakter krijgen, zodat alle betrokkenen weten waar ze aan toe zijn.”

Hoe staat de sp.a tegenover de algemene visie van vele politieke partijen betreffende de minimale dienstverlening in de openbare sector?

Saïd: “Ons verzet tegen een wettelijke regeling inzake minimumdienstverlening tijdens stakingen geldt voor de hele openbare sector, dus ook voor het openbaar vervoer, bijvoorbeeld, omdat het een aantasting is van het stakingsrecht en dat kunnen we in geen geval steunen. Wij geloven meer in sociale dialoog en goede afspraken tussen vakbonden en overheid om problemen op te lossen. Ook op Europees niveau komen deze voorstellen geregeld op tafel, maar ze botsen steeds op veel protest van vakbonden, gesteund door de socialistische parlementsleden. We gaan dat blijven doen, omdat we vinden dat Europa zich daar niet mee moet bezighouden.”

Gino Hoppe

Interview met Else De Wachter

“Wie nu goed begeleid wordt, kan nadien volwaardig meedraaien in de samenleving”

Sinds 2004 is Else De Wachter een vaste waarde in de sp.a-fractie van het Vlaams Parlement. Ze ontwikkelde een sterke interesse in de dossiers rond welzijn en mag zich daarin ondertussen een autoriteit noemen in het Vlaams halfroond. We maken met haar een round-up van de voorbije legislatuur, vooral over de integrale jeugdzorg.

De voorbije maanden was er in de welzijnssector heel wat te doen over de proefperiode en opstart van de integrale jeugdzorg? Welk gevoel heb jij bij dat dossier?

Else: “De integrale jeugdzorg is een dossier dat erg lang in de pijplijn heeft gezeten en nu in een voorstartfase zit. Oorspronkelijk was het de bedoeling dat er maar een testfase van drie maanden aan vooraf zou gaan. Dankzij druk van de vakbonden, de betrokken organisaties en de sp.a-fractie hebben we dat gelukkig kunnen verlengen tot zes maanden. We vonden niet dat je een dossier dat zo’n grote impact heeft op de sector van de bijzondere jeugdzorg, overal in de praktijk

kan brengen zonder het eerst te laten proefdraaien.”

Was er dan geen vrees voor kinderziekten?

Else: “Van meet af aan was duidelijk dat er zich tal van technische problemen zouden voordoen. De oorspronkelijke kortzichtigheid over de proefperiode toonde aan hoe bepaalde mensen over de bijzondere jeugdzorg denken. Ze stelden dat de problemen wel aangepakt zouden worden wanneer ze zich zouden voordoen. Men nam dus zelfs de tijd niet voor een grondige analyse. Uiteindelijk ben je hier wel met de levens van jongeren en gezinnen bezig. De huidige manier van werken is dus onaanvaardbaar.”

De problemen zijn ondertussen meer dan duidelijk geworden tijdens de proefperiode in Oost-Vlaanderen. Maar de bijstellingen zullen door de verkiezingen wellicht enkele maanden stilliggen?

Else: “Dat is ook mijn groot bezwaar. Vanaf het begin wist men de timing en

de obstakels die zich zouden voordoen: verkiezingen, regeringsvorming, regeerakkoorden sluiten... Voor je het weet, zit je in september of oktober voor je echt aan de slag kan en dan misschien met een nieuwe minister, die zich dan nog moet inwerken. Tja, dan spreken we al over 2015-2016 vooraleer we zicht hebben op een volledige stand van zaken en mogelijke oplossingen.”

Waar staat de sp.a in dit dossier?

Else: “Volgens ons moeten we de pijnpunten aanpakken vooraleer we verder doorstarten in alle provincies. Helaas staat onze fractie daarin wat alleen. Kijk, binnen de sector is er wel de wil om aan de slag te gaan met de integrale jeugdzorg. De basis is er en de theorie is goed, maar de manier waarop het plan in de praktijk wordt uitgerold, is verre van optimaal.”

Ben je voorstander van de mogelijkheid voor een vertrouwenspersoon voor jongeren in de integrale jeugdzorg?

Else: “Een jongere zou zich in de hele pro-

cedure moeten kunnen laten bijstaan door iemand uit zijn omgeving (een vertrouwenspersoon met een duidelijk mandaat), zodat men het traject dat een bepaald kind heeft afgelegd, kan opvolgen en daarmee rekening kan houden. Dat mis ik nu nog altijd. Zo'n persoon kan echt het verschil maken in het leven van een jongere. Uiteraard vraagt dit om een extra investering. Ik stel voor dat de volgende Vlaamse regering eens uitrekent hoe die extra investering op termijn geld kan uitsparen. Wie nu goed begeleid wordt, kan nadien volwaardig meedraaien in de samenleving. Dat besef is er nu nog veel te weinig."

Dat vraagt wel om meer behandelingen op maat.

Else: "Iedere persoon is anders. Er bestaat niet één oplossing of één behandeling voor iedereen. Een jongere binnen de psychiatrie kan je ook niet behandelen zoals een volwassene. Momenteel loopt er te veel fout, omdat de middelen er niet zijn en de mensen op het terrein hun werk niet kunnen doen zoals ze willen."

Wat vind je van de nieuwe psychiatrische instelling die Sodexo mag opstarten. Is privatisering van welzijn een goed idee?

Else: "Het is een evolutie die me angst aanjaagt en waarin we zeer waakzaam moeten blijven. Er is nood aan nauwe opvolging, grondige inspecties en duidelijk evaluaties. Internering is niet iets wat je licht mag opvatten. België is de voorbije jaren regelmatig veroordeeld voor de manier waarop we met onze gedetineerden en vooral onze geïnterneerden omgaan. Die laatste zijn vaak nog meer veroordeeld dan gedetineerden, omdat ze geen 'einddatum' hebben. Je kan hen ook niet zomaar in een gevangenis steken. Dit is dus een gemiste kans om dit probleem op een goede, kwalitatieve manier aan te pakken."

Is er zicht op het wegwerken van de wachtlijsten in het jongerenwelzijn tijdens de volgende regeperiode?

Else: "Het is een algemeen probleem van de welzijnssector en dat sleept al decennialang aan. Ik neem het voorbeeld van mijn zwaar gehandicapte tante. 30 jaar geleden al moest mijn oma 'vechten' om

haar in een instelling te kunnen laten opnemen. Nu, 30 jaar later, hoor ik nog steeds gelijkaardige verhalen. Regering na regering, minister na minister zijn er beloftes om de wachtlijsten weg te werken. Ongetwijfeld zal de volgende regering daar zwaar op moeten inzetten. Uiteindelijk blijft het een centenkwestie en beslissen waar je dat geld aan wil uitgeven. Nu investeren in welzijn – zowel algemeen, als specifiek voor jongeren – is investeren in de toekomst."

Waarom is het zo moeilijk om een goed welzijnsbeleid op poten te zetten?

Else: "Het is een veld met enorm veel spelers, die allemaal in overeenstemming moeten gebracht worden. Een regeringsperiode duurt ook maar vijf jaar en dat blijkt vaak onvoldoende om een volledig nieuw welzijnsbeleid te ontwikkelen en op te starten. Bovendien wisselt de portefeuille ook vaak van minister, waardoor de dossiers vertraging oplopen."

Welzijn blijft een centenkwestie en beslissen waar je dat geld aan wilt uitgeven

Maar de administratie blijft toch aanwezig om voor de continuïteit te zorgen?

Else: "Correct. Die levert doorgaans ook goed werk. Maar op andere momenten kan de administratie log werken of zelf het beleid te veel sturen. Ieder heeft zijn taak, die van de administratie is uitvoerend, niet wetgevend. De administratie moet wel geconsulteerd worden. Ze moet haar duit in het zakje doen en eerlijk zijn in de mogelijkheden, zodat ze niet achteraf komt klagen over de gekozen oplossing."

Ook het adoptiedossier gaat je erg ter harte. Die procedure loopt in de praktijk niet altijd even vlot.

Else: "Adoptie is deels een Vlaamse en

deels een federale bevoegdheid. De procedure wordt geregeld via een Vlaams decreet en dat verloopt vrij vlot. Ook de samenwerking met de landen van herkomst is enorm verbeterd. De problemen doen zich vooral voor in de samenwerking en afhandeling op het federaal niveau. Daar wordt adoptie niet als een specifieke materie behandeld, maar als een onderdeel van 'Vreemdelingenzaken'."

Men maakt het onderscheid niet?

Else: "De ingesteldheid van de mensen die worden uitgezonden naar de ambassades om de adoptie ter plekke te begeleiden en advies te geven aan de federale overheid, levert vaak problemen op. Te vaak beschouwen ze een adoptiedossier als een dossier van mensenhandel, ondanks bewijzen van het tegendeel. Natuurlijk moet men kritisch blijven, maar tegelijk moet men openstaan voor de problematiek. Uiteindelijk stroopt een dossier regelmatig in de juridische afhandeling, bij het verkrijgen van de nationaliteit. Het federaal en Vlaams niveau werken hierin te veel naast elkaar."

Als politica sta je erom bekend dat je nogal eens tegen de stroom in roeit, ook binnen de partij. Geeft dat niet vaak wrijvingen?

Else: "Voor ik in 2004 parlements lid werd, was 'welzijn' niet echt hot binnen de Vlaamse fractie van onze partij. Er was niet één iemand die voluit voor dat domein ging. Misschien ook omdat het niet echt een thema is waarmee je je als politicus populair kan maken bij de brede bevolking. Ik heb me er toch op toegelegd, omdat ik het desondanks belangrijk vind. Deze legislatuur vormde ik de eerste jaren een zeer goede tandem met John Crombez op dit departement (tot hij staatssecretaris werd) met als resultaat ons boek 'Kansen voor kinderen'. Doorheen de jaren heb ik zo ervaring opgebouwd en binnen de fractie erkent men me nu wel als 'expert' op dit gebied. Die steun en dat vertrouwen werken motiverend. Ik ben kritisch, maar constructief ingesteld. Ik zal niet meteen 'neen' zeggen. Dat is ook nodig in een complex domein als de welzijnssector."

Tour & Taxis Verhuizing Vlaamse overheid in Brussel

Rond de eeuwende besliste de Vlaamse regering om haar diensten verzameld te huisvesten rond de stations van de provinciehoofdsteden en rond het Noordstation te Brussel. Zo zagen we de voorbije jaren enkele nieuwe Vlaamse Administratieve Centra openen vlakbij de stations van Gent, Brugge, Leuven en Hasselt.

Hollandse rekenkunde?

Deze Vlaamse regering denkt echter in rare kronkels wanneer het over Brussel gaat en meer bepaald wat betreft de nabijheid van het Noordstation. Tegen begin 2017 moeten het Boudewijn- en Phoenixgebouw – beide op loopafstand van het Noordstation – worden verlaten wegens einde huurcontract.

Er werd een aanbesteding ingediend, waarbij één van de voorwaarden was dat de nieuwe huisvesting zich binnen de straal van één kilometer van het Noordstation zou bevinden. Er werden vier projecten ingediend waarvan er zich drie binnen loopafstand van het Noordstation bevinden. Eentje situeert zich op meer dan een kilometer van de ingang van het station, namelijk op de site van Tour & Taxis. Op zich lijkt dat trouwens een mooi project, ware het niet dat om de afstand te doen kloppen, het Agentschap voor Facilitair Management er niets beters op vond dan het meetpunt met 300 meter te verleggen naar het meest nabijgelegen rondpunt. Van inventiviteit gesproken! Bovendien gaat de wandelweg naar de site van Tour & Taxis door een duister park, dat niet meteen bekend staat om zijn grote veiligheid.

Welke beweegredenen?

Op het sectorcomité 18 van 19 maart 2014 werd de problematiek over de huisvesting naar aanleiding van het verlaten van het Phoenix- en het Boudewijngebouw door ACOD op de agenda geplaatst. Wij hebben dan ook deze belangrijke elementen onder de aandacht gebracht. Waarom minister Bourgeois zich in hoogsteigen persoon de moeite getroostte om de vakorganisaties te trachten overhalen om toch mee in te stemmen in het Tour & Taxis-project, kunnen we alleen maar vermoeden. Maar dat de Vlaamse regering zou instemmen met het in gevaar brengen van zijn personeelsleden, gaat ons petje te boven en zullen we niet aanvaarden. We maken ons terecht grote zorgen over het welzijn van 2500 personeelsleden. De minister wist ons te vertellen dat er op termijn een nieuwe loopbrug over het kanaal zal komen, waardoor de wandeling door het onzure gebied niet meer nodig zou zijn. Hij vertelde er wel niet bij dat het Brussels Gewest die moet aanleggen en dat dus de nieuwe Brusselse regering erover zal beslissen of die er al dan niet komt.

Indien deze Vlaamse regering nog deze legislatuur beslist om toch verder te gaan met Tour & Taxis, zullen we alle betrokken partijen vroeg of laat de rekening presenteren. Sommigen zullen er beter van worden, maar zeker niet het personeel...

Jan Van Wesemael

Succesvolle staking en betoging in Antwerpen

Op donderdag 30 april, in de aanloop naar 1 mei, organiseerde ACOD LRB een 24-urenstaking, aangevuld met een betoging in Antwerpen. Deze actie werd ingegeven door de zorgwekkende financiële toestand van de lokale besturen en vooral door de forse en dikwijls blinde besparingen als gevolg daarvan, in eerste instantie op het personeel.

Het laatste jaar werden al meer dan 2000 contractuele personeelsleden bij gemeenten en OCMW's afgedankt. Daarbij komt nog een veelvoud van arbeidsplaatsen die verloren gaan door statutair personeel niet of slechts gedeeltelijk te vervangen bij pensionering. Op die manier komen er 25.000 jobs in gevaar. De werkloosheid bij jongeren is torenhoog, maar zij zullen door die besparingswoede niet meer aan de slag kunnen bij lokale besturen.

Tegen die afbouw van personeel en voor een degelijke financiering hebben meer dan 2000 personeelsleden uit alle gele-

dingen van de sector Lokale en Regionale Besturen in Antwerpen betoogd. Deze grote opkomst bewijst dat we met zijn allen bekommerd zijn om de toekomst van de lokale besturen, om onze jobs en om de blinde besparingen die in de eerste plaats het personeel treffen.

De staking en de betoging waren een groot succes, ondanks de afwezigheid van de andere vakbonden, behoudens enkele

leden van ACV Openbare Diensten, die wij eveneens hartelijk danken voor hun solidariteit.

Laat ons hopen dat de beleidsverantwoordelijken dit signaal hebben begrepen en ervoor zullen zorgen dat de lokale besturen op een degelijke manier worden gefinancierd. Een degelijke financiering betekent ook een degelijke dienstverlening aan de bevolking, een dienstverlening waar elke dag meer dan 180.000 personeelsleden voor zorgen.

Openbare dienstverlening is een belangrijke pijler in een democratische samenleving. ACOD LRB eist dan ook voldoende middelen voor een kwaliteitsvolle dienstverlening en het behoud van de tewerkstelling.

ACOD LRB wenst alle leden, militanten en sympathisanten te bedanken voor de deelname aan de staking en betoging op 30 april 2014.

Mil Luyten

Verkiezingen 2014 Actualiteitsmotie sector ACOD ADMI-ALR-LRB

De sector ADMI-ALR-LRB van de ACOD, samengekomen in een Federaal Comité op 29 april 2014, heeft de onderstaande actualiteitsmotie gestemd.

We doen een oproep aan de kandidaten voor de verkiezingen van 25 mei 2014. Om verschillende redenen zijn we enorm bevreesd over de toekomst van het personeel van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten. De belangrijkste redenen zijn:

- Het piramidaal effect van de beslissingen die genomen worden op andere beleidsniveaus en die een rechtstreekse impact hebben op de gemeente- en provinciale financiën, zoals de 'gouden regel' en het TSCG (Europees Stabilisatiepact). Er wordt op alle niveaus bespaard op de overheidsuitgaven, maar we vrezen dat de zwaarste maatregelen zich concentreren op de lokale en provinciale overheden. Het is immers gemakkelijker om sociaal onaanvaardbare maatregelen te spreiden over 589 gemeenten en 10 provincies dan over de federale overheid of de 6 deelstaten.
- De Zesde Staatshervorming en de overheveling van het werkgelegenheidsbeleid naar de deelstaten. We wijzen voornamelijk op het beheer van de subsidies van gesubsidieerde contractuelen waarop de lokale besturen vaak een beroep doen.
- De jacht op de werklozen en de overheveling van de financiële lasten van deze onontbeerlijke maatschappelijke dienstverlening naar de OCMW's.

- De toenemende vergrijzing van de bevolking, die een toenemend aantal diensten zal vergen op vlak van begeleiding, omkadering en verzorging van deze mensen. De lokale besturen, de rust- en verzorgingshuizen en de openbare ziekenhuizen zullen deze nieuwe diensten ten laste moeten nemen.

- De toenemende lasten van de statutaire pensioenen als gevolg van het personeelsbeleid dat de afgelopen drie decennia door de overheid werd gevoerd met het inzetten van contractuele en gesubsidieerde contractuele personeelsleden in plaats van de aanwerving en vervanging van statutair personeel.

- De gevolgen van de bankencrisis van 2008, die een onmiddellijke impact hebben gehad op de gemeenten die aangesloten waren bij de Gemeentelijke Holding (voorheen Dexia).

We willen dat de overheden zich dringend over deze problematiek buigen om te vermijden dat, op korte termijn, verschillende diensten gewoonweg geprivatiseerd worden om de lokale en provinciale financiën te saneren. De werkgevers moeten de gevolgen van hun beslissingen inschatten, want de besparingen die het personeel treffen, gaan systematisch gepaard met een verslechtering van de dienstverlening aan de bevolking.

Daarom eisen wij:

- Een adequate financiering van de lokale en provinciale besturen, zodat hun es-

sentiële opdracht ten opzichte van de burgers in dit land verzekerd kan worden. De democratie begint immers op dit niveau.

- Een echt benoemingsbeleid: dit begint met de systematische vervanging van elk statutair personeelslid dat vertrekt. Maar men moet nog verder gaan en op andere overheidsniveaus moet er benoemingssteun ingevoerd worden (zoals het Waals Pact voor een sterk en solidair Openbaar Ambt).
- Een volledige transformatie in plaats van een omzetting van het werkgelegenheidsbeleid bij de overheveling van deze bevoegdheid naar deelstaten. Dit betekent een achteruitgang op het vlak van het beleid inzake de jacht op werklozen en een wijziging van het tewerkstellingsbeleid: de middelen die aangewend worden voor Gesco's, Activa, Artikel 60,... moeten gebruikt worden om de lokale openbare werkgevers aan te sporen te statutariseren in plaats van een bepaald volume gesubsidieerde contractuele banen te behouden.
- Een seniorenbeleid dat deze naam waardig is met middelen voor de lokale openbare diensten.
- Een burgeraudit van de gemeentefinanciën.

Mil Luyten

(namens sector ACOD ADMI-ALR-LRB)

Vernieuwing Federaal Secretariaat ACOD ADMI-ALR-LRB

Op 29 april organiseerde de federale sector een Comité waar de financiële situatie van de lokale besturen besproken werd.

Het is duidelijk dat zowel in Vlaanderen als Wallonië en Brussel de situatie identiek is. Afdankingen van contractuelen en niet-vervanging van statutairen zijn algemeen

geworden in alle landsdelen. Na een grondige analyse van de situatie werd vanuit het Comité een motie gestemd, die ondertussen werd overgemaakt aan de beleidsverantwoordelijken (zie aparte kader).

Het Comité werd naderhand omgevormd tot een Buitengewoon Congres om een aantal mandaten te ratificeren en goed

te keuren. In Wallonië ging het om Olivier Nyssen (de nieuwe federaal secretaris ter vervanging van Liliane Lemauvais) en Martine Ugolini (die als nieuwe voorzitter van de sector werd verkozen en Josiane Dekoker vervangt). In Vlaanderen ging het over de ratificering van het mandaat van Willy Van Roten als vicevoorzitter van de sector.

Politie

Vakantiegeld 2014

Het vakantiegeld 2014 (prestaties 2013) is vastgesteld op 92% van een twaalfde van de jaarwedge die verschuldigd is voor de maand maart 2014. Het vakantiegeld is onderworpen aan bedrijfsvoorheffing en aan een sociale inhouding van 13,07%. De betaling van het vakantiegeld 2014 is uitgevoerd op 16 mei 2014.

Vakantiegeld 2009 en 2010

In 2013 heeft de Raad van State het Koninklijk Besluit van 11 juni 2011 houdende vaststelling van het vakantiegeld van het personeel van de politiediensten vernietigd. Dit K.B. schreef voor dat ook de operationele leden van de politie recht hebben op een vakantiegeld van 92%. Dit K.B. voerde dit recht echter gefaseerd in voor bepaalde categorieën. Dit had voor gevolg dat sommige personeelsleden slechts een vakantiegeld van 65% kregen in 2009 en 2010. Door dit arrest hebben deze personeelsleden voor beide jaren ook recht op een vakantiegeld van 92%.

Op 4 april heeft de ministerraad beslist om aan de leden van het operationele kader van de politiediensten voor de jaren 2009 en 2010 vakantiegeld ten belope van 92% toe te kennen. Dit zal verwerkt worden in een Koninklijk Besluit.

Het sociaal secretariaat verwacht dat de betalingen van het achterstallige vakantiegeld zullen gebeuren in de loop van juni 2014.

Vakbondspremie voor referentiejaar 2013

De regelgeving bepaalt dat elk personeelslid zijn aanvraagformulier syndicale premie 2013 dient te ontvangen voor 31 maart 2014. Degenen die werken bij de lokale politie, hebben tijdig hun aanvraagformulier ontvangen.

Er waren echter problemen bij de federale politie. Door een fout bij de drukker werden de formulieren voor de personeelsleden van de federale politie pas na 16 april 2014 verstuurd. Wie nog geen formulier heeft ontvangen, dient onmiddellijk contact op te nemen met zijn vaste afgevaardigde. Onze organisatie dient dan immers contact op te nemen met het secretariaat van de Commissie voor Vakbondspremies.

We vragen onze leden om hun origineel formulier voor 1 juli 2014 aan ons over te maken (uw gewest). Indien u onvolledigheden en/of fouten vaststelt in het vak A (ingevuld door de afgiftedienst), dient u uw gegevens aan te vullen en/of te corrigeren in veld B. Indien het formulier structurele fouten bevat, dient u contact op te nemen met uw vaste afgevaardigde. Indien u uw formulier verliest, dient u ook contact op te nemen met uw vaste afgevaardigde in het gewest. Duplicaten mogen immers niet meer aangevraagd worden bij uw personeelsdienst.

Eric Picqueur

Interview met Charles Ducal, 'dichter des vaderlands' "Poëzie op school wordt vaak beschouwd als een luxeproduct"

Op de vooravond van 1 mei verscheen in De Morgen 'Het lied van de Arbeid', van de hand van Charles Ducal, de 'dichter des vaderlands'. In het dagelijks leven heet deze man Frans Dumortier en heeft hij net een loopbaan als leraar Nederlands en vakbondsafgevaardigde achter de rug. Tijd voor een gesprek.

In welk kader is je 1 meigedicht tot stand gekomen?

Charles Ducal: "Toen ik aangesteld ben als 'dichter des vaderlands', heeft men me gezegd dat ik ieder jaar zes gedichten moest schrijven over thema's die voor zoveel mogelijk Belgen maatschappelijk relevant zijn. Ik mocht die zelf kiezen. Mij leek het thema van de arbeid – zeker in deze crisistijd – bijzonder relevant. Ik dacht ook dat 1 mei daar de geknipte kapstok voor is. De beslissing was dus vlug genomen: ik schrijf voor 1 mei een gedicht over de arbeid. Ik heb in het gedicht geprobeerd een complexe materie in een helder beeld uit

te drukken. Hoe de arbeidsmarkt werkt, hoe mensen van de ene op de andere dag hun werk kunnen verliezen, hoe men met steeds minder mensen hetzelfde werk wil laten presteren in functie van het rendement, de delokalisering, het activeringsjargon dat doet alsof de werkloze het probleem is en niet het gebrek aan werk – dat zit allemaal in het gedicht.

Om te vermijden dat het een pamflet zou worden in plaats van een gedicht, heb ik het in de vorm van een parabel gegoten, het beeld van mensen die in een boomgaard de vruchten van de bomen plukken. Het is opgedragen aan de werknemers van ArcelorMittal en Ford Genk, omdat dit de bekendste voorbeelden zijn van massale ontslagen die voortvloeien uit de rendementslogica. Maar het geldt ook voor alle toeleveringsbedrijven die door de sluitingen getroffen zijn, en voor alle andere situaties waarin mensen hun werk verliezen en uit de arbeidsmarkt worden gestoten, omdat ze niet meer rendabel zijn voor degenen die winst willen maken."

Is er nog wel plaats voor poëzie in een onderwijssysteem dat opleidt tot werknemer of voorbereidt op hogere studies?

Charles Ducal: "Poëzie op school wordt vaak beschouwd als een luxeproduct, als iets elitairs. Je kan er nog een beetje tijd voor vrijmaken in het ASO, in de 'sterkere' afdelingen, maar de leerlingen in het beroepsonderwijs hebben zeker geen poëzie nodig. Die hebben trouwens ook nauwelijks nog geschiedenis nodig of maatschappelijke kennis, ze worden heel eenzijdig opgeleid tot werknemer.

Ik heb op dit gebied een unieke ervaring gehad. Toen ik werd aangesteld als 'dichter des vaderlands', kreeg ik een brief van een leraar Frans in een beroepsschool in Wallonië. Hij vroeg of ik naar zijn school wilde komen ter gelegenheid van de voorstelling van een dichtbundel van zijn leerlingen, afdeling Bouw. Hij was met hen beginnen praten over de negentiende-eeuwse Franse dichter Arthur Rimbaud, niet de eerste de beste, maar hij had een goede opening

gevonden door hen op Rimbauds jeugdige leeftijd en rebellerende geest te wijzen. Vervolgens was hij met hen op schooluitstap gegaan naar Charleville-Mézières, de geboorteplaats van de dichter. Zo heeft hij hun interesse gewekt. Die leerlingen zeggen via hun gedichten eigenlijk dat zij een onderwijs willen dat al hun talenten aanboort en hen ook ontwikkeling biedt op cultureel en intellectueel vlak. Als er voor de klas een leraar staat die doordrongen is van de waarde van poëzie, dan vindt die de methode om dat binnen te brengen bij welk publiek dan ook. Je moet natuurlijk de juiste ingangspoort vinden en je aanpassen. Dit voorbeeld heeft me gesterkt in de idee dat men de leerlingen niet zo in lagen mag opdelen.”

Je bent maatschappelijk actief, ook op mondiaal vlak. Ik denk aan je boek uit de jaren 1990 tegen wat toen nog het Vlaams Blok heette, je boek over de gevolgen van het embargo tegen het Irak van Saddam Hoessein,... Is er een verband tussen deze betrokkenheid en je activiteit voor de klas?

Charles Ducal: “Wat je ook doet, gedichten schrijven, aan een boek werken, voor de klas staan, je inzetten als syndicalist, je bent er toch altijd met je volledige persoon mee bezig. Als je sociaal bewogen bent, dan kan je geen onderwijs geven dat wereldvreemd is. Je kan je engagement niet beperken tot bepaalde domeinen van je bestaan.”

U kunt de volledige versie van dit interview lezen op www.acodonderwijs.be.

Lied van de arbeid

voor de werknemers van Ford Genk en ArcelorMittal

**Nooit droeg de boom zo veel vruchten,
maar de tijden zijn hard, zegt de heer.
Hij neemt twee ladders weg, de plukkers
die blijven plukken nu meer.**

**Nooit vulden zich rijker zolders en kelders,
maar het deel van de plukkers neemt af.
Al plukken zij langer en sneller,
voor de heer is hun arbeid een last.**

**Elders klimt men met honger de boom in
en daalt er met honger uit af.
Het wekt in de heer de hoop op gewin:
de boomgaard wordt omgehakt.**

**In verre grond wordt een nieuwe geplant.
Als afscheid krijgt iedere plukker
een mandje mooi fruit. De tijden zijn hard
als onder een ladder een man staat die huilt.**

**Zonder boom is een plukker een hand
in het ijle die niet meer beweegt,
waar dagelijks een aalmoes in valt.
Een aalmoes maakt lui, vindt de heer.**

**Waarop hij zijn priester stuurt met het Woord
dat de werkloze plukker zondig spreekt
en hem aanspoort op zoek te gaan
naar een boom. Er is er vast nog wel een.**

Moraal:

**Zo de arbeidsmarkt verdween
was er werk voor iedereen.**

(Op muziek gezet voor Filip Jordens door Jocke Schreurs.)

ACOD Onderwijs Oost-Vlaanderen Oproep kandidaat provinciaal secretaris

Om zich kandidaat te stellen voor de functie van provinciaal secretaris Oost-Vlaanderen, is men in regel met de bijdrage en minimaal vier jaar stemgerechtigd (of met raadgevende stem) lid geweest van het provinciaal bestuur ACOD Onderwijs Oost-Vlaanderen (artikel 15 HR). De kandidaatstelling wordt schriftelijk

ingediend bij Nancy Libert, voorzitter ACOD Onderwijs Oost-Vlaanderen, Bagattenstraat 158, 9000 Gent. De kandidatuur moet uiterlijk woensdag 11 juni 2014, 12.00 uur het onderwijssecretariaat op bovenstaand adres bereiken hebben. Met het oog op de indienstreding op 1

augustus 2014 (feitelijke indienstreding: 18 augustus 2014) vindt de verkiezing plaats op de algemene ledenvergadering van dinsdag 17 juni om 19.30 uur in het ACOD-gebouw, Bagattenstraat 158 in 9000 Gent.

Militantendag 30 april **ACOD Onderwijs legt partijprogramma's naast Memorandum**

Enkele weken geleden lanceerden ACOD Onderwijs en de andere vakbonden hun Memorandum voor de volgende Vlaamse regering. Op woensdag 30 april werden de verkiezingsprogramma's van de politieke partijen afgetoetst aan dat Memorandum. Vertegenwoordigers van de zes democratische partijen gingen met elkaar in debat voor een publiek van militanten. Brigitte Vermeersch (VRT) leidde alles in goede banen. In drie rondes kwamen het loopbaandebat, de lerarenopleiding en de financiering aan bod. We vatten de opmerkingen samen.

Het loopbaandebat

(N-VA – Kris Van Dijck / CD&V – Kathleen Helsen / Groen – Elisabeth Meuleman / pvda+ – Kim De Witte)

De vaste benoeming wordt door geen van de partijen in vraag gesteld. De positie van de beginnende leerkracht moet versterkt worden. Aan het andere eind van de loopbaan blijven de maatregelen beperkt tot het zoeken naar 'werkbaar werk'. Alle partijen, behalve pvda+, zijn te vinden voor een of andere vorm van schoolopdracht.

De lerarenopleiding

(sp.a – Bart Van Malderen / Open VLD – Marleen Vanderpoorten / Groen – Elisabeth Meuleman / pvda+ – Kim De Witte)

Geen enkele partij pleit voor de 'vermastering' van de lerarenopleiding. Een toelatingsproef acht men niet wenselijk, maar de partijen denken wel aan een of andere vorm van oriënteringsproef.

De financiering

(sp.a – Bart Van Malderen / Open VLD – Marleen Vanderpoorten / CD&V – Kathleen Helsen / N-VA – Kris Van Dijck)

Het is onwaarschijnlijk dat er bijkomende middelen zullen zijn of dat de inleveringen van 2013 ongedaan zullen worden gemaakt, maar het onderwijs moet ontzien worden bij besparingen in de toekomst. De open-end-financiering van het niet-tertiair onderwijs blijft behouden: de middelen zullen de toename van het leerlingenaantal dus blijven volgen.

Tot 20 jaar geldelijke anciënniteit voor zij-instromers Onrechtvaardig en onverantwoord

Vanaf 1 september 2014 wil de Vlaamse regering personeelsleden die overkomen uit de privésector tot 20 jaar anciënniteit toekennen voor hun salarisanciënniteit. Dat zou alleen van toepassing zijn voor zij-instromers die de afgelopen vijf jaar geen aanstelling in het onderwijs gehad hebben. Is dit te verantwoorden en vinden de collega's die net de overstap gemaakt hebben dit billijk?

Slag in het gezicht

ACOD Onderwijs maakt zich ernstig zorgen over dit dossier. Zo zijn de financiële implicaties onduidelijk, gaat het niet langer over 'nuttige ervaring' en is het alleen van toepassing op nieuwe collega's. Bovendien wordt de maatregel beperkt tot het basis- en secundair onderwijs.

In een nog niet zo ver verleden hebben we een inspanning moeten leveren, waarvan we rond deze periode de eerste keer de gevolgen meemaken (verlaging vakantie-geld). Schijnbaar is er voor deze nieuwe maatregel wel een budget beschikbaar, dat afkomstig zou zijn van de afschaffing van de TBS58+. We moeten ons dus afvragen op welke manier deze Vlaamse regering haar rekeningen doet kloppen: men zorgt voor een artificieel tekort bij de begroting en realiseert op die manier een overschot bij de effectieve afrekening. Vervolgens ontstaat er beleidsruimte, die men naar goeddunken invult! Dat de Vlaamse regering na het

raamakkoord de constructieve houding van de vakbonden bejubeld heeft, krijgt in deze context een zeer wrange nasmaak.

Wie betaalt?

We moeten sowieso op onze hoede zijn, want de minister zelf heeft aangegeven dat de kostprijs van de maatregel 300 miljoen euro zou bedragen indien hij op 1 september 2014 voor alle personeelsleden ingevoerd zou worden. Dit betekent dat op langere termijn dit minstens de kostprijs is van de maatregel die nu ook ingevoerd wordt.

Vandaag is dit geld er niet, maar de Vlaamse regering deinst er niet voor terug om toekomstige regeringen te belasten met de meerkosten! Deze meerkosten zullen dan ongetwijfeld verhaald moeten worden op de rest van de onderwijsbegroting. Die operatie kan aanleiding geven tot nieuwe of extra besparingen. Alleen om deze reden kunnen wij deze maatregel in zijn huidige vorm niet aanvaarden.

Relevante ervaring

Een tweede punt dat de maatregel moeilijk verteerbaar maakt, is dat de relevantie van de ervaring helemaal niet meer van belang is. Tot nu toe moest men de relevantie van de ervaring kunnen aantonen met betrekking tot de vakken die men wenste te onderwijzen. Dit maakte dat de ervaring als een echte meerwaarde voor de onderwijssector beschouwd kon worden. De overheid meent nu dat de prestaties in de privésector sowieso een meerwaarde zullen heb-

ben voor het onderwijs. Wij durven daar vraagtekens bij plaatsen.

Bedrog

De meeste reacties mochten we echter ontvangen van collega's die recentelijk de overstap gemaakt hebben en zich nu bekokocht voelen. Dat dit aanleiding zal geven tot wrijvingen in de leraarskamer, staat buiten kijf.

ACOD Onderwijs heeft er geen probleem mee dat er relevante ervaring erkend zou worden, maar dan wel voor alle collega's, ook voor degenen die de overstap al gemaakt hebben. Daarenboven ook voor de administratieve medewerkers en de personeelsleden uit de andere onderwijsniveaus (CLB, DKO en VWO). Dat de kostprijs daarvoor te hoog zou liggen, kan best zijn, maar dan moet de Vlaamse regering haar ambities temperen en het aantal in aanmerking te nemen jaren eventueel beperken.

Zoals de maatregel nu (7 mei) ter tafel ligt, zal ACOD Onderwijs niet akkoord gaan en zullen zelfs enkele beperkte aanpassingen niet volstaan om ons van idee te doen veranderen.

raf.deweerd@acod.be

Memorandum ACOD Cultuur

De toekomst van de media

In aanloop naar de verkiezingen formuleerde ACOD Cultuur voor de politieke partijen haar visie op de toekomst van 'cultuur' in Vlaanderen. Vorige maand las je de voorstellen over de cultuursector, nu zijn de media aan de beurt.

Ondanks de crisis en haar desastreuze gevolgen, geloven we dat het de moeite waard is op te komen voor een kwaliteitsvolle en onafhankelijke mediasector. Analyses over de oorzaken en de gevolgen van de crisis in de mediasector zijn al gemaakt. Voor ons komt het erop aan via een aantal gerichte voorstellen de politieke partijen op hun verantwoordelijkheid te wijzen om de democratie, die mee wordt gerealiseerd door de pers, én de sociale werkomstandigheden van degenen die bijdragen tot die democratische noodzaak, te verdedigen.

De overheid heeft nu al een groot budget veil om de pers te ondersteunen, en een aantal wetten en decreten om de pers en de media te omkaderen. Deze middelen en wetgeving zijn verdeeld over de verschillende overheden (federaal, regionaal en communautair). Met dit memorandum brengen we via een aantal voorstellen onze visie naar voren, los

van de politieke niveaus waar ze verwezenlijkt moeten worden.

Stop de mediaconcentratie: voor een reële diversiteit in de media

De Vlaamse mediasector kende het voorbije jaar een enorme concentratiebeweging. Twee van de drie krantengroepen fuseerden: Corelio en Concentra werden het Mediahuis. Nochtans was slechts één van de vier titels economisch in gevaar, de andere werden het slachtoffer van het 'te weinig winst'-syndroom. De fusie van De Morgen met de rest van De Persgroep werd versterkt door de verhuizing van de redactie naar Kobbegem. Sanoma zet al zijn mediabelangen in de etalage voor verkoop.

Naast ontslagen, is er ook een reële inhoudelijke verschraling: dezelfde artikels komen in twee, drie kranten terug. Er heerste de verwachting dat de Belgische Mededingingsautoriteit de oprichting van het Mediahuis aan ernstige voorwaarden ging verbinden, maar dat gebeurde niet. België heeft, in tegenstelling tot de meeste Europese landen, geen wetgeving om de

mediaconcentratie in te perken, er is alleen sprake van monitoring.

Wij willen dat er een halt wordt toegevoerd aan de verschraling van het media-aanbod. Wij willen dat de diversiteit in de media wettelijk wordt gegarandeerd.

Subsidieer de journalistiek, niet de mediagroepen

De huidige mediasteun via verminderde btw- en posttarieven vindt zijn oorsprong in de periode toen de schrijvende pers in ideologische families

opgedeeld kon worden. Steun aan die groepen betekende steun aan de diversiteit van de media. Deze tijd is voorbij, de betrokken media zijn allemaal commerciële producten geworden en de steun is gewoon steun aan de bedrijven geworden zoals in vele andere sectoren.

Ook in onze sector zijn aan die steun geen voorwaarden verbonden op het vlak van tewerkstelling, loon- en werkomstandigheden en kwaliteit.

De diversiteit van de media overlaten aan de commerciële groepen en aan de openbare omroep is onvoldoende. De oplossing is naar voren geschoven door de nieuwe digitale media: subsidieer de journalistiek en niet langer de mediagroepen. Op kleinere schaal gebeurt dit al via het Fonds Pascal Decroos voor de onderzoeksjournalistiek. De initiatiefnemers roepen iedereen op creatieve voorstellen te doen om de overheidsmiddelen te gebruiken om de journalistiek beter te maken en de sociale situatie van de journalisten te verbeteren. Talrijke politici hadden oor naar die oproep, het is nu het moment om inhoud te geven aan dat idee.

Iedereen een redactiestatuut

Een redactiestatuut en een redactieraad zouden er moeten zijn voor alle informatieve pers, en gelijkaardige documenten en organen voor de andere mediavormen. Journalistieke programma's maken in een commerciële omgeving is niet vanzelfsprekend. Een redactiestatuut en een redactieraad kunnen de onafhankelijkheid van de journalisten beschermen, het hebben van dergelijk statuut dient decretaal opgelegd, zoals bij de VRT.

Auteursrechten zijn niet hetzelfde als loon

Het betalen van auteursrechten aan journalisten en andere mediamedewerkers komt bovenop het conventionele loon en vervangt dat niet. De pogingen om de kosten van de crisis af te wentelen op de werknemers zijn legio, één van de wondermiddelen in de mediasector is het loon voor een deel uitbetalen via auteursrechten. Als vakbond kunnen wij dit niet aanvaarden. De wetgeving op de auteurs-

rechten doet een vergoeding bovenop het loon ontstaan. Dat moet zo blijven en toegepast worden.

Eén paritair comité voor de volledige mediasector

Twee evoluties doen deze oude eis nog meer aan belang winnen. Ten eerste zijn alle persproducten multimediaal geworden. De grenzen tussen print en audiovisueel vervagen, het online-gebeuren is het overgangsgebied en ondertussen zelf een volwaardige mediavorm geworden. Ten tweede zijn dezelfde persgroepen actief in alle mediasectoren. Het heeft dus geen enkele zin om verschillende loon- en werkvoorwaarden voor mediamedewerkers te laten bestaan doordat er verschillende paritaire comités zijn.

Burn-out bannen

Wij willen een halt toeroepen aan de

burn-out en andere vormen van vernietiging van de creatieve krachten binnen de mediasector. Alle mediabedrijven hebben te maken met burn-out en depressies. Dat heeft vaak tot gevolg dat mensen de sector verlaten rond de leeftijd van 30 à 35 jaar. Zowel journalisten als andere media-professionals zijn hier slachtoffer van. Er moet een rem komen op de overbevraging van de collega's.

Theorieën over het 'nieuwe werken', gekoppeld aan de creatieve drive en de te lage vergoedingen veroorzaken arbeidsprestaties die het menselijk vermogen zowel op dagbasis als op langere termijn ver overschrijden. Niet alleen de cultuur wordt bedreigd door de ratrace van het neoliberalisme, maar de creërende mens zelf!

Het Sociaal Charter uitbreiden

Door een gezamenlijke inspanning van vakbonden, beroepsverenigingen en werk-

gevers is een Sociaal Charter opgesteld en ondertekend in de audiovisuele sector, zowel de openbare als de private. We vinden dit een goede methodiek om tot betere werkomstandigheden te komen en steunen de vragen uit de print- en de film-sector om dit charter uit te breiden.

Hervorm de tax-shelter

Een hervorming van de tax-shelter is noodzakelijk. Nu wordt dit middel misbruikt door enkele film- en videomultinationals en speculanten om extra (snelle) winsten te maken. Op termijn is dit nefast voor de sector. Wij vragen daarom een aanpassing van dit middel, zodat hij de Belgische creativiteit ten goede komt en de sector leefbaar houdt.

Laurette Muylaert

Nieuw werknemersstatuut in de cultuursector

Sinds kort is er het nieuwe werknemersstatuut in de cultuursector. Uiteraard deed de ACOD er alles aan om de rechten van onze leden optimaal te beschermen.

Zo hebben we er voor de ontslagvergoeding voor gezorgd dat de rechten die werknemers bij hun werkgever hebben opgebouwd, niet verloren gaan. Die rechten draag je in een soort rugzakje met je mee. Daardoor blijft voor de jaren die je vóór 2014 werkte alles bij het oude bij de

berekening van de opzegtermijn of-vergoeding.

Natuurlijk is het belangrijk dat je die opgebouwde rechten kan aantonen bij een eventueel ontslag. Daarom moet je zeker je loonbrief van december 2013 en/of je jaarlijkse individuele rekening van 2013 bijhouden (die moet je normaal gezien uiterlijk op 1 maart 2014 van je werkgever ontvangen hebben).

Daarop staan je anciënniteit en je loon vermeld. Die elementen zijn bepalend

voor de berekening van je opzeg. Controleer dus of de vermelde gegevens correct zijn. Lijst ook alle andere voordelen die je van je werkgever ontvangt op in het kader van je arbeidsovereenkomst (bedrijfswagen, groepsverzekering, hospitalisatieverzekering,...). Ze worden immers mee in rekening gebracht in geval van ontslag.

Aarzel niet ons te contacteren indien je nog vragen hebt!

Tribune is een uitgave
van ACOD-ABVV
verant. uitgever:
Chris Reniers
Fontainasplein 9-11
1000 Brussel

België - Belgique

P.B. - P.P.

9099 Gent X

BC 10105

Brussel

Hulp bij invullen belastingen

De leden van de Brusselse Intergewestelijke kunnen hiervoor terecht in zaal B (eerste verdieping), Congresstraat 17-19 in Brussel, op maandag 2, dinsdag 3, donderdag 5 en vrijdag 6 juni, telkens van 8.30 tot 12 uur (laatste toegang om 11.30 uur). Je kan ook terecht op woensdag 4 juni van 8.30 tot 15 uur (laatste toegang om 14.30 uur).

Om je snel en efficiënt te kunnen helpen,

breng je best volgende documenten mee:

- je identiteitskaart en je pincode (ook die van uw echtgenoot/echtgenote of wettelijk samenwonende partner)
- je origineel aangifteformulier
- je voorbereidend document
- je loonfiches (salaris, vakantiegeld, werkloosheidsuitkeringen, vergoedingen van de mutualiteit,...)
- je attesten (hypothecaire lening, levensverzekering, pensioensparen, giften,...)
- eventueel bewijsstukken (bankafschriften, facturen, btw-ontvangstbewijzen,...)

Limburg

Belastingsservice senioren

ACOD Gewest Limburg organiseert voor zijn senioren een belastingsservice op 3 juni van 9 tot 14 uur. De bespreking en het invullen van de formulieren zal gebeuren door Rosa Hunaerts. Je moet wel op voorhand een afspraak maken met Adife Erol tijdens de kantooruren (011 30 09 70 of adife.erol@acod.be), die dan wordt bevestigd.

Vergeet niet alle mogelijke nuttige informatie mee te brengen (en zeker je identiteitskaart met persoonlijk inlognummer voor het invullen van de aangifte via Tax On Web).

Oost-Vlaanderen

Belastingsservice

Op 2, 16, 23 en 30 juni kan je terecht bij de ACOD in de Bagattenstraat 158 in Gent voor hulp bij het invullen van je belasting-

brief. Onze medewerkers staan voor je klaar van 8.30 tot 12 uur en van 13 tot 16 uur. Vergeet niet mee te brengen: je identiteitskaart en pincode van de kaart (of kaarten indien je met je partner komt), je belastingbrief van vorig jaar, je fiscale attesten, documenten van hypothecaire lening(en) en energiebesparingsattesten.

Senioren overheidsdiensten bezoeken Museum Dr. Guislain

Op donderdag 19 juni 2014 brengen de senioren van Overheidsdiensten Oost-Vlaanderen (voormalige sectoren Ministeries en Parastatalen) een geleid bezoek aan de tentoonstelling 'Oorlog en trauma' in het Museum Dr. Guislain.

De tentoonstelling is georganiseerd in het kader van de herdenking van de Eerste Wereldoorlog. Tijdens 'Grote Oorlog' waren veel soldaten slachtoffer van bizar, angstig en gestoord gedrag, waar de leiding vaak de verkeerde oplossing voor koos.

Afspraak om 13.45 uur aan de balie van de inkomsthal van het museum (Jozef Guislainstraat 43, 9000 Gent). Het museum is gemakkelijk te bereiken met tram 1 richting Wondelgem/Evergem, halte Jozef Guislainstraat. Er is ook een parking.

Deelname: 10 euro per persoon (toegang en gids), over te schrijven op rekening BE39 0003 2515 5619 (BIC-code BPOTBEB1) op naam van Gepensioneerden Overheidsdiensten Gent, Filips De Goedekaai 34, 9000 Gent. Er kunnen maar 25 personen mee, tijdig inschrijven is dus de boodschap! De inschrijving geldt na overschrijving van het bedrag. Alle info: Marc Van de Velde, 09/224.31.84 of heldervelde@skynet.be.

Seniorenfeest

Op 16 oktober 2014 organiseert ACOD Oost-Vlaanderen haar seniorenfeest. Vanaf 14 uur kan je terecht in 'deVierdeZaal', Driebeekstraat 2, 9050 Gentbrugge voor fijne dansmuziek uit je jonge jaren. Inschrijven doe je via 09 269 93 33 en beta-

len kan door 5 euro per deelnemer te storten op rekeningnummer BE24 8771 4073 0138, met vermelding van naam, sector en het aantal personen.

Vlaams-Brabant

Dienstbetoon Halle

ACOD Vlaams-Brabant organiseert dienstbetoon en informatieve zitdagen in Halle. Je kan er terecht bij onze medewerkers elke tweede en vierde woensdagnamiddag van de maand, tussen 13.30 en 15.30 uur voor vragen in verband met je lidmaatschap of problemen gerelateerd aan je werk. Zitdagen: 11 en 25 juni, 9 en 23 juli, 13 en 27 augustus, 10 en 24 september, 8 en 22 oktober, 12 en 26 november, en 10 en 17 (!) december.

Ons lokaal bevindt zich op het Oud-Strijdersplein 14 in Halle (gebouw Vooruit). Bovendien is er een brievenbus waarin je documenten voor ACOD of sp.a kan achterlaten. Afspraken zijn eveneens mogelijk via het telefoonnummer 016.21.37.21.

West-Vlaanderen

afdeling Oostende-Gistel

Senioren naar het Veurnse en Noord-Frankrijk

Op 20 juni bezoeken de senioren van de afdeling Oostende en Gistel het Veurnse en Noord-Frankrijk, met een bezoek aan de ambachtelijke kaasmakerij 'De Moerenaar' in Veurne (met degustatie), lunch in Noord-Frankrijk, gevolgd door een bezoek aan de jeneverdistillerie van Wamberchies (met degustatie). Avondmaal in Alveringem. Vertrek om 8u aan het Maritiem Instituut (Mercatorlaan in Oostende) en om 8u15 aan het Administratief Centrum in Gistel, thuiskomst rond 20u. Prijs: 50 euro voor leden, 55 euro voor niet-leden, te storten voor 15 juni 2014 op BE88 0016 1047 5741 van De Rode Senioren. Info: Germain Vanhoutte (059/27.98.07) en Erik Knockaert 0474/78.72.60).